

Elysanomat

Venäjän työ 10v

Aarrearkkutyö 10v

ELYn tiedote 1 2020

Sisällysluettelo

- s. 3 Mitä kuuluu Elyyn *Antero Rasilainen*
- s. 4 Nuijan varressa *Pekka Kiviranta*
- s. 5 Evankeliumin voima *Merja Kramsu*
- s. 9 Ely 12v-vuosijuhlaohjelma
- s. 10 Tule Jeesuksen luo *Antero Rasilainen*
- s. 12 Pyhän Ristin kirkon vihkiäisissä
Tuula Jokela - Matti Lähdekorpi
- s. 14 Ely monessa mukana 2019-2020
Antero Rasilainen
- s. 16 Yhteenkuuluvuuden tunnetta ja osallistumisen
riemua *Satu Kivisaari*
- s. 20 Israelissa 26.10.-2.11.2019 *Erja Kalpio*
- s. 22 Sanan selitys - Ilo *Erja Kalpio*
- s. 23 Lämminhenkinen miestapahtuma Ylistarossa
Harri Kuhalampi - Hannu Kivisaari
- s. 24 Kutsu toivoon *Eila Ahonen*
- s. 25 Kevätkätkä kauniiseen Englantiin -matkamainos
- s. 26 Tapahtumakalenteri ja Aarrearkkuleirin mainos

Kannen kuvat

Matti Lähdekorpi: Kuvia Murmanskin Pyhän Ristin kirkon
vihkiäismatkalta

Elysanomat

Toimituksen sähköposti: ely@evangeliset.net

Lehden toimitus: Elyn työntekijät

Taitto: Virpi Tuominiemi

Painopaikka: PunaMusta Oy, Oulu

ISSN-L 1799-9731

ISSN 1799-9731 (painettu)

ISSN 1799-974X (verkkojulkaisu)

Elysanomat on Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry:n
jäsenlehti.

ELYn työntekijät:

Erja Kalpio, pastori

Lemmikintie 5, 58700 Sulkava

p. 045 675 8917

Sähköposti: erja.kalpio@evangeliset.net

Satu Kivisaari, aluejohtaja

Teikarintie 29, 62170 Lakaluoma

p. 050 563 6079

Sähköposti: satu.kivisaari@evangeliset.net

Harri Kuhalampi, pastori

Koulukatu 5 C 49, 33200 Tampere

p. 040 585 6695

Sähköposti: harri.kuhalampi@evangeliset.net

Antero Rasilainen, toiminnanjohtaja

Kaitatie 6, 45610 Koria

p. 045 134 4634

Sähköposti: antero.rasilainen@evangeliset.net

Toimisto:

Kokkolantie 12, 43500 Karstula

Virpi Tuominiemi, toimistonhoitaja

p. 040 415 9416

Sähköposti: ely@evangeliset.net

Pekka Kiviranta, puheenjohtaja, Parolantie 9 J, 02200 Espoo

Ulla Latomäki, varapuheenjohtaja, Makasiinikuja 4, 62100 Lapua

Päätili:

K-S OP IBAN FI28 5114 0220 0343 69

Rahankeräyslupa

Luvan saaja: Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry (2243354-4)

Luvan myöntäjä: Poliisihallitus

Luvan nro: RA/2019/603

Myöntämisaika: 10.8.2019

Toimeenpanoaika: 10.8.2019-9.8.2021

Toimeenpanoalue: Koko maa pois lukien Ahvenanmaa

Toimeenpanija: Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry

Kerätyt varat käytetään yhdistyksen lähetystyön kohteissa seurakuntatyöhön (julistus- ja opetustoiminta, musiikkityö), orpotoimintaan, koulutustoimintaan, diakoniseen avustustoimintaan sekä rakennusprojekteihin (mm. kirkko- ja koulurakennukset). Yhdistyksen lähetyskohteita ovat Venäjä, Viro, Israel, Kongo ja Sambia. Lisäksi varoja käytetään yhdistyksen kotimaan työhön, johon sisältyy kaikenikäisille suunnattu jumalanpalvelus-, seurajuhla- ja kokoontumistoiminta (esimerkiksi lähetyspiirit), musiikkityö (mm. kuoro- ja musiikkiryhmätoiminta sekä laulupäivät), raamattukoulutus, lapsi-, varhaisnuoris- ja perhetö (mm. leiritoiminnan muodossa), diakoninen toiminta, retkitoiminta, nais- ja miestapahtumien järjestäminen sekä maahanmuuttajatyö. Varat käytetään edellä kuvattuun työhön liittyviin palkkakuluihin ja muihin välittömiin toimintakuluihin, materiaalikuluihin, tapahtumajärjestelykuluihin, rakennushankkeisiin ja muihin kiinteistökuuluihin, diakoniatyöhön, hätäapuun sekä koulutuskuluihin. Varoja voidaan käyttää myös yhdistyksen toiminnasta tiedottamiseen.

Kerättävät varat on tarkoitus käyttää samalla tai seuraavalla tilikaudella. Esim. joulukeräyksen tulot tilitetään tilinumero IBAN FI06 5114 0220 0380 63.

Mitä kuuluu Elyyn?

Hyvä Elysanomat lehtemme lukija. Kiitos luottamuksesta, kun otit lehden käteesi ja aloit selata sitä, mitä tähän tässä lehdessä oikein kerrotaan? Tämä lehti on jäsenlehti, kerromme yhdistyksemme työstä, sen haasteista, iloista ja kiitoksen aiheista mutta myös vaikeista asioista. Haluamme olla rehellisiä ja vastuullisia toimijoita, osana kirkkomme ja Jumalan lähetystä.

Evankelinen lähetysyhdistys – tai lyhyemmin Ely, on yksi kirkossamme toimivista lähetysjärjestöistä. Meillä on vanha perinne kirkossamme, että puhutaan virallisista lähetysjärjestöistä, joita on yhteensä seitsemän. Meitä muita kirkkomme lähetystyötä tekeviä ja tukevia järjestöjä on kymmeniä. Samaa työtä me teemme, osallistumme Jumalan lähetykseen. Viimeiset järjestöt, jotka tähän seitsemän järjestön joukkoon ovat päässeet, on valittu kirkolliskokouksessa 1970-luvulla. Nykyisin ei puhuta enää kirkon virallisista järjestöistä vaan lähetystyön perussopimuksen solmineista seitsemästä järjestöstä. Vuosi sitten lähetyslentäjät – MAF yritti saada perussopimusta kirkon kanssa, mutta piispainkokous torjui tuon anomuksen ja vastauksessaan kehotti nykyisiä järjestöjä pikemminkin yhteistyöhön. Meille Elyssä asema kirkkomme lähetysjärjestönä on selvä. Emme ole solmineet perussopimusta – meistä riippumattomista syistä, mutta ilman muuta sitoudumme tämän sopimuksen sisältöön. Ja tässä tilanteessa sen kanssa on eletävä ja tehtävä työtä. Ja verkostoiduttava. Sitä nyt haemme, yhteisiä kumppaneita jakamaan kuormaa.

Teemme yhteistyötä paikallisseurakuntien kanssa ja kanavoimme lähetystyön tukea sekä itsenäisesti solmimiimme yhteistyökirkkoihin että Suomen Lähetysseuran ja Medialähetys Sanansaattajien kohteisiin. Hallituksemme ja yhdistyksen vuosikokousten linjaus on ollut selkeä: painopiste työssämme on lähialueilla ja Herramme omaisuuskansan parissa tehtävässä työssä Israelissa sekä Afrikassa, Kongossa ja Sambiassa. Olemme siis löytäneet paikkamme tässä työssä. Lähetysseuran vetäytyminen Venäjän ja Viron työstä näkyy luonnollisesti tarpeena kasvattaa yhdistyksemme työtä näillä alueilla. Siunaamme Lähetysseuran ja Sanansaattajien työtä aina maan ääriin asti, suurilla järjestöillä on suuremmat mahdolli-

suudet mennä sinne, missä evankeliumia ei ole vielä kuultu ja saarnattu. Menkää ja tehkää – evankeliumi edellä.

Tilanne Virossa ja Venäjällä on kuitenkin haastava ja kun kutsuja on esitetty, olemme niihin halunneet vastata, mahdollisuuksien mukaan. Ensimmäinen konkreettinen vastaus oli Merja Kramsun lähettäminen Venäjälle Pietariin, Inkerin kirkon keskuskansliaan työhön. Oli kutsu, oli lähtijä, oli lähettäjät, kiitos Jumalalle, Merjan työ on alkanut. Tässä lehdessä Merja esittäytyy teille lukijoille, ja jos ette vielä Merjaa tunne niin sekä Seinäjoella yhdistyksen vuosijuhlissa että kesäkuussa kesäjuhilla Riihimäellä Merja on mukana.

Viron osalta keskustelut ovat käynnissä, en sano, että kiivaina mutta aktiivisia olemme olleet ja olemme edelleen. Toiveemme ja halumme olisi olla vahvistamassa lähetien määrää myös Virossa, sen eteen teemme parhaillaan työtä. Jokaisen lähetin takana on oltava lähettäjä, monta lähettäjää. Seurakuntia ja yksittäisiä ihmisiä. Jumala kutsuu, Jumala varustaa, jokaisella on oma paikkansa ja tehtävänsä. Ei ole yhtään lähettiä, jos ei ole lähettäjiä. Tämä on syy, miksi me Elyssä teemme työtä kotimaassa. Osallistumme, haluamme olla mahdollistamassa Jumalan lähetysten toteutumista niin täällä kotimaassa kuin lähetyskohteissammekin.

Kirjoitan tätä pääkirjoitusta luottavaisena ja kiitolisena. Yhdistyksemme ystävän työmme hyväksi laatima testamentti antaa meille rohkeuden jatkaa. Meitä muistetaan. Meitä tuetaan. Ja ystävä, me tarvitsemme molempia. Esirukousta, jotta työmme olisi Jumalan tahdon mukaista ja siunauksellista, mutta työssä tarvitaan myös varoja: euroja, ruplia, sekeleitä, kwatsoja. Niin me kotimaan työntekijät kuin lähettimme ja kohteemme maailmalla. Onko sinulla jo oma paikkasi tässä työssä? Ota rohkeasti yhteyttä, nykäise hihasta, lähetä sähköpostia, soita. Tule mukaan Jumalan lähetykseen! Kiitos sinulle, joka jo olet mukana, ole siunattu. Vapahtajamme antama ilo ja rauha vallatkoon sydämesi.

Antero Rasilainen, toiminnanjohtaja

Nuijan varressa

Vuodenvaihte merkitsee Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry:lle katsausta sekä menneeseen että tulevaan. Siitä alkaa uusi toimintakausi. Samalla tehdään yhteenveto kuluneesta vuodesta. Millainen oli ELYn vuosi 2019?

Tätä kirjoittaessani ei ole vielä tiedossa lopullisia tilastoja tai talouslukuja, mutta kokonaisuutena voidaan katsoa hyvillä mielin, kiitollisena vuoteen 2019. Monilla sektoreilla mentiin eteenpäin. Lähetysten osalta avautui monia uusia yhteyksiä seurakuntiin. Solmittiin sopimuksia, jolla seurakunnat lähtivät tukemaan lähetystyötä ELYn välityksellä. Merja Kramsu lähti jatkamaan tärkeää työtään Inkerin kirkon keskustoimistossa, nyt ELYn lähettinä. Muitakin neuvotteluja lähetysten tulevaisuudennäkymistä käytiin ja alkanut vuosi sisältääkin monia mahdollisuuksia.

Pastori Harri Kuhalampi aloitti joulukuussa kokoaikaisena ELYn työntekijänä. Myös työntekijöiden nimikkeet muutettiin vastaamaan paremmin työnkuva. Antero Rasilainen on toiminnanjohtaja, Satu Kivisaari aluejohtaja, Virpi Tuominiemi toimistonhoitaja ja Erja Kalpio ja Harri Kuhalampi pastoreita. Hallituksena iloitsemme ja kiitämme heistä jokaisesta.

Myös talouden osalta voimme olla kiitollisia vuodesta 2019. Lähetysten osalta pystyimme täyttämään kaikki velvoitteemme yhteistyökumppaneille eri maissa. Myös kotimaan työn osalta tulos oli tyydyttävä. Mutta erityinen ilon ja kiitoksen aihe oli se, että testamentin kautta saadun lahjoituksena avulla ELYn tasetta saatiin merkittävästi vahvistetuksi. Vieläkään se ei ole ihan riittävällä tasolla, mutta suunta on hyvä. Taseen merkitys on siinä, että se antaa toiminnalle puskurin ja työntekijöille pienen turvan: Jos tulee vastaan vaikeampia tilanteita, taseen avulla voidaan jossakin määrin mennä niiden yli. Mutta edelleen toimintamme lepää sen varassa, mitä seurakunnat lähetysten osalta ja ystävät kotimaisen työn osalta ELYlle lahjoittavat.

Alkanut vuosi tuo ELYlle lisähaasteita ainakin Inkerin ja Viron kirkkojen osalta. Suomalaisten lähetysjärjestöjen tuki näille on selkeästi vähenemässä ja sieltä katse kohdistuu nyt meihin: Miten ELY voisi olla jatkossa, ehkäpä suuremmassa määrin, tukemassa näiden kirkkojen työtä. Nyt näyttää siltä, että on

mahdollista löytää seurakuntia, jotka haluavat olla tässä työssä mukana. Toivottavasti myös Vienen Kemin kirkkohanke etenee suotuisasti. Sitä varten on jo kerätty merkittävä rahasumma.

Kotimaan työssä kevät näyttää toiminnallisesti vireältä. Kirkkopyhiä ja raamattuluentosarjoja toteutetaan entistä useammassa seurakunnassa. Ystävät ja työntekijät ovat solmineet yhteyksiä ja luottamus puolin ja toisin on vahvistunut. Yhteistyö ELYn ja seurakunnan välillä on luontevaa ja avointa. Sitä haluamme osaltamme jatkossakin vaalia.

Myös kirkossamme alkanut vuosi sisältää monia merkittäviä asioita. Pian valitaan jäsenet uuteen kirkolliskokoukseen. Sen tehtävänä on luotsata kirkkoamme eteenpäin erilaisten haasteiden edessä. Talous, hallintorakenteet ja niiden keventäminen, myös pienten seurakuntien tulevaisuus vaativat jatkuvaa pohdintaa. Myös yhteyden rakentaminen eri tavoin ajattelevien kesken vaatii panostusta. Avioliittoasia vaatii paljon pohdintaa, yhteyden vaalimisen mieltä.

Myös kirkon sisällä toimivien järjestöjen, ja ehkä erityisesti herätysliikepohjaisten järjestöjen yhteistyö seurakuntien ja kokonaiskirkon kanssa vaatii huolenpitoa.

ELY on ollut ja tahtoo olla rakentamassa Suomen ev.lut. kirkkoa. Me tahdomme tukea toiminnallamme seurakuntia ja rohkaista niitä myös lähetysten sektorilla. Me näemme myös, että meidän tehtävämme on tukea seurakuntia niistä lähtökohdista, mitä evankelinen herätysliike antaa. Me tahdomme pitää kaikessa toiminnassamme esillä Jeesusta Kristusta. Hänen ristintyönsä, pääsiäisen ylösnousemus on avannut tien Jumalan lapseuteen ja myös oven taivaaseen. Tätä viestiä me haluamme pitää myös alkaneena vuonna esillä ja rohkaista muitakin tällä sanomalla. Tämän tien kulkijoina saamme yhdessä olla.

Pekka Kiviranta
ELYn hallituksen puheenjohtaja

Evankeliumin voima

Tervetuloa kahville! Merjan kotitalo Jauhokujalla Pietarissa. Kuva Merja Kramsu.

Kun tänään katson kotini ikkunas-
ta, niin näen **Lakeuden Ristin**
valkoisen kellotornin sinistä taivas-
ta vasten. Se on ihana maisema.
Siihen näkymään minä aikanaan
varmaan ihastuinkin, kun ostin täs-
tä oman kodin. Tosin puut ovat nyt
hieman kasvaneet, mutta tornin
yläosa kyllä näkyy vielä kauniisti.

Pietarilaisen olohuoneeni ikku-
nasta näkyy Gribojedovan kanava.
Minulla on hyvin vanhat pikkuruu-
tuiset ikkunat. Kun avaan yhden
luukun, fortotskan, ikkunaisen ja
raotan pitsiverhoja, niin kuulen
Kazanin tuomiokirkon iltakellojen
soiton. Se on ihana ääni. Varsinkin
kesäisinä, hiljaisina iltoina kun väki
on paennut kaupungin kuumuutta
kesäмокеilleen, useimmat Karja-
laan tai länteen päin sijaitseviin
esikaupunkeihin.

Nämä kaksi ikkunaa on minulle an-
nettu ja niitä minä kannan sydä-
messäni. Ja niitä minä ikävöin.

Täällä ikävöin Pietarin kotia ja Pie-
tarissa Seinäjoen kotia, sitä ihanaa
avaruutta ja tilaa mitä täältä löy-
tyy. Mutta ikävöin myös Pietarin
katuja, kauniita palatseja, kahviloi-
ta, konsertteja. Ja rakasta Pyhän
Marian kirkkoa. Suomen kristitty-
jen lahjaa Inkerin kirkolle.

Siis kaksi ikävää ja kaksi rakkautta
elävät sydämessäni rinnan. Ja se
koskee. Viisaat tosin sanovat, että
pitääkin rakastaa niin, että se kos-
kee. Ei se muuten ole rakkautta
ollenkaan.

Näiden kahden rakkauden leik-
kauspisteessä on kuitenkin ihana
asia: ja se asia on evankeliumi.
Evankeliumin Sanasta kumpuava
voima on niin syvä, että sen varas-
sa jaksaa ja uskaltaa elää näiden
kahden rakkauden sylissä.

Lakeuden Ristin kellotorni Seinäjoella.
Kuva Virpi Tuominiemi.

Tänä syystalvena olen kiertänyt 14 nimikkoseurakuntaa tai niiden kappelia eri puolilla Suomea. Jokaisessa seurakunnassa olen tavannut lähetykselle syttyneitä sydämiä. Hiljaisia, toimivia ja rukoulevia käsiä, jotka ovat valmistaneet erilaisia tavaroita myyjäisiin. Käsiä, jotka ovat tehneet satoja voileipiä, leiponeet kakkuja, tiskanneet astioita, majoittaneet vierailijoita, järjestäneet seurakuntaretkiä, keittäneet kahvia, jakaneet lehtiä, laulaneet kuorossa, kirjoittaneet uutisia ja rukoilleet joka päivä, että Jumalan valtakunta tulisi. He kaikki ovat valmistaneet tietä Kristukselle. Joukko ei ole ehkä suuren suuri, mutta aikaansaapa se on.

Puhuttelevaa oli Rautavaaralla, Savon sydänmailla, kun siellä väki tuli jopa traktorilla 25 asteen pakkasessa (traktorissa ei ollut koppia) klo 8.30 alkavaan tilaisuuteen. *"Me ollaan koko elämämme ajan noustu aamulypsylle, ei sitä malta maata niin kauan"* he totesivat, kun aamulämpimien rieskojen päällä sulii voi. Kun ihmettelin miten he nyt maltoivat ajaa näin pitkiä matkoja ja näin jäisellä kelillä, niin sain iloisia vastauksia: *"Eihän tuo mitään. Äkkiä tänne hurautettiin. Totta kai tultiin, kun saadaan kuulla uutisia Inkeristä, ja saamme veisata ja rukoilla yhdessä."* Ja minusta tuntui aivan kuin ne Savon ikikuusetkin olisivat nyökytelleet lempeästi tälle sydämestään veisaavalle kansalle. Hekin saivat yhdessä valmistaa tietä Kristukselle. Ja olen ihan varma, että Jumala ymmärtää myös Savon murretta.

Hyvän Jumalan johdatus

Mutta matkatkaamme Savosta Lapuan Hirvijoen kyläkoulun pikuruiseen opettajainhuoneeseen, jota huumorimieleessä kutuimme kansliaksi. Syystalvella 1997 sinne kulkeutui jokin ilmaispainos Kotimaa-lehteä, jossa oli Suomen Lähetysseuran ilmoitus, jossa haettiin piispan sihteerin sijaista Pietariin, Inkerin kirkon Keskuskansliaan. Tuo ilmoitus oli muuten vahingossa tul-

Kuvassa Merja Inkerin kirkon keskustuimistolla työhuoneessaan. (Huom. työpöytä on siivottu kuvan ottamista varten, todellisuudessa se oli kuvanottohetkellä täynnä papereita, kutsuja, kirjekuoria ja kortteja.) Toimistolla valmistaudutaan suuriin piispojen lähtö- ja tulojuhliin.

lut lehteen, se selvisi vasta paljon myöhemmin. Silloinen esimieheni, pastori Kirsti Mauranen ei uskonut vahinkoon vaan Hyvän Jumalan johdattukseen. Alkuvuodesta istuin sitten Pietarin junaan Helsingin Rautatieasemalla. Juna oli silloin Repin-niminen ja minulla oli neljä isoa matkalaukkuja. En muista miten sain ne kärrättyä junaan, ehkä silloin oli vielä kantajia asemalla. Tai sitten joku ystävä auttoi ne vanhanaikaiseen hyttiin, jossa teelasi ja makeat vohvelit tuoksuvat ja samovaari porisi itämaisen maton peittämällä käytävällä. Ei siis mitään kahvia pahvimukista, vaan aitoa ja tuhtia tavaraa heti aluksi.

Kun sitten ensimmäisen kerran menin Kirkon Keskuskansliaan työhön, niin minulla oli kumma tunne, että muut työntekijät katsovat minuun jotenkin oudosti. Mietin, että olenko pukeutunut jotenkin oudosti vai mikä tässä nyt on ongelmana, kunnes rohkaistuin kysymään asiaa kahvitunnilla. Tällöin kaikki pöydän ympärillä olijat sanoivat yhdestä suusta: *"Kuule, kun me ei olla oikein totuttu, että joku tulee Suomesta ja puhuu venäjää ja kysyy ainoastaan, että missä on vessa ja koska syödään."*

Loppiaisena 6.1. Merja Kramsun matkaan siunaaminen Lapuan kirkossa, saarna toiminnanjohtaja Antero Rasilainen, liturgi tuomiorovasti Matti Salomäki. Keittolounaan jälkeen oli juhla seurakuntatalolla. Kuvat Ulla Latomäki.

Kun yli 30 vuotta sitten kävin lähetyskurssin Helsingin Evankelisessa Opistossa, niin en voinut kuvitellaakaan niin suurta armoa kohdalleni, että saisin palvella kirkkoa rakkaassa Pietarin kaupungissa. Mutta Jumala vie aina suunnitelmansa päätökseen. Me saamme rohkeasti pyytää aivan mahdotto-
miakin asioita.

Vähän mahdottomalta kieltämättä tuntuikin, kun SLS teki päätöksen lopettaa työ Venäjällä ja Virossa osana Euroopan työn alasajoa: Mitä nyt? Siksi tuntuikin aivan ihmeelliseltä, että voin jatkaa ELYn lähettämänä rakastamaani työtä rakkaassa kirkossa Venäjällä. Kyllä meillä on suuri ja rukoileva ystäväjoukko. Olen saanut kohdata niin paljon rakkautta, huolenpitoa ja toivoa ja uskallusta. Tai sitten minä vain olen onnistunut saamaan ne

parhaat työntekijät ja seurakunnat omikseni ja nyt tietysti tämä ELYn ystäväjoukko.

Olen siis asunut viimeiset yli 20 vuotta Pietarissa ja tavannut monia ihmisiä, jotka ovat säilyttäneet uskonsa vainojen ja vaivojen aikana aivan järkyttävissä olosuhteissa. He jaksoivat valvoa ja odottaa vaikka pimeys ympärillä oli todellista pimeyttä. He eivät voineet saada lohdutusta seurakunnasta, koska seurakuntaa ei ollut, ei kirkkoa eikä pappejakaan, ei edes raamattua. Mutta olihan heillä rukous, huokaus Vapahtajan puoleen. Oli syvä yhteys Häneen, jolle pimeyskään ei ole pimeyttä. Siperian ja Karjalan metsissä on rukoiltu paljon. Kirkko eli ihmisten sydämissä ja odotus palkittiin. Nyt ovat monet kauniit kirkot nousseet yli koko suuren Venäjänmaan. Sukukan-

samme ovat saaneet myös kuulla ja lukea Jumalan Sanaa mariksi, udmurtiksi ja komiksi.

Tahdon uskoa, että Inkerin kansan vanhat uskovaiset kantoivat sydämessään Kristuksen valoa. Sen valon säteet ovat nyt kantaneet kauas.

Saammekin yhdessä Inkerin kirkon kanssa tehdä evankeliumin työtä ja iloita yhteisen luterilaisen uskomme aarteista. Yhdessä saamme myös luottaa siihen, että Kristus vie lunastamansa kirkon kerran perille.

Millaiseen kirkkoon olen nyt lähdössä? Aivan viimeiset uutiset kertovat herätyksestä, rippikouluherätyksestä. Pietarissa on vajaat 100 ilmoittautunut rippikouluun Pyhän Annan kirkossa.

Epäusko on jälleen kerran joutunut häpeään. Pyhä Henki toimii tuossa valtavassa kaupungissa: etsien ja kirkastaen Kristusta. Minun tehtäväni on auttaa kirkkoa sen kansainvälisissä suhteissa ja niihin liittyvissä asioissa. Vastaan myös piispan kirjeenvaihdosta ulkomaisiin kumppaneihin esim. kirkkoliittoiin ja sisarkirkkoihin ja eri järjestöihin. Kansliasihteerinä toimii rakas työtoverini Nina Savolainen. Teen paljon käännöstöitä ja järjestän erilaisia kokouksia. Samoin järjestän Inkerin kirkon virallisten delegaatioiden matkoja. Olen myös esittelijänä kirkkohallituksessa, kun se käsittelee ja tekee päätöksiä kansainvälisiin suhteisiin liittyvissä asioissa.

Eilen olin viimeksi yhteydessä sijaiseeni, kun nyt helmikuussa on kaksi suurta juhlaa: Piispa Kuukau-pin lähtöjuhla ja uuden piispamme Ivan Laptevin virkaanvihkimysjuhla.

Lauantaina nousen Tikkurilassa taas Pietarin junaan: se ei ole enää Repin vaan allegro, se on nopea ja steriili. Kahvia saa teemamukeista ravintolassa ja pahvimukeista kahvikärryistä. Emme myöskään pääse jaloittelemaan Viipurin asemalle, koska tehokkuuden vuoksi tarkastukset ovat liikkuvassa junassa. Mutta ystävät kantavat laukkuni nyt jopa Pietariin saakka

ja siellä asemalla ovat ystävät vastassa.

Taivaaseen meidät kantaa yksin armo ja sielläkin ovat ystävät vastassa. Jumala pitää meistä huolta.

Lupaukset täyttyvät

Molemmissa kirkkoissa vietämme loppiaista, Itämään tietäjien juhlaa. Raamatun mukaan he toivat kallisarvoisia lahjoja Vapahtajalle. Kertomus on kauneimpia Raamatussa: Idän viisaat kaukaisilta mailta. Lapsuudesta ja joulukorteista muistamme turbaanipäiset miehet kamelien seurassa, joita tähti johdatti Jeesus-lapsen luo. Ikivanhan legendan mukaan pienin tietäjistä jäi matkan varrelle auttamaan hädässä olevia ja ehti vasta Jeesuksen ristin luo. Mutta hänkin sai nähdä rakkaan Vapahtajan. Lupaukset täyttyivät ja ne täyttyvät tänäkin päivänä.

Kenenkään ei tarvitse jäädä pimeään, tallin ovelle kurkistamaan, vaan kaikki saavat tulla Vapahtajan luo. Kaikki saavat omistaa Evanke-liumin omalle kohdalleen ja jatkaa matkaa iloisin ja vapain sydämin.

Entä se lähetyskurssi syksyllä vuonna 1988? Mitä sille nyt kuuluu? Kaksi sen osallistujaa, vanhin ja nuorin ovat jo Taivaan kodin asukkaita, mutta me muut olemme saaneet tehdä pitkät työkaudet Af-

rikassa tai Aasiassa, ja minä sekä Afrikassa että Venäjällä. Meidän kurssilaulumme oli Siionin kanteleesta: Kotimatalla kulkeissamme. Mutta monista luennoista jäi mieleen erään opettajamme sana: *"Kun tulee sellainen oikein vaikea paikka ja kun epäusko kiusaa, ja kaikki tuntuu valuvan hukkaan, niin laulakaa Siionin kanteleesta laulu 216 Jeesuksen haavoihin maailman synty yhtenä päivänä hukkunut on."* Se laulu on kanta-nut minuakin kaikkina vuosina.

1980-luvun alussa Viipurin linnan historiallisessa museossa oli mielenkiintoinen näyttely. Se esitteli Neuvostoliiton tullen takavarikoimaa laittomia tavaroita. Tavaroiden joukossa oli pieni kirja ja kannessa tuttu nimi: Siionin kannel. Aivan oikein, joku oli yrittänyt tuoda salaa laulukirjan ystävälleen Neuvostoliittoon ja tulli oli sen takavarikoinut vaarallisena tavarana.

Nyt Kanteleen lauluja on käännetty venäjäksi ja niitä on sekä Inkerin kirkon virsikirjassa että nuorten laulukirjassa. Usko on muuttunut näkemiseksi.

Jouluvalot loistavat hiukan pidempään Pietarissa, koska ortodoksisessa juhlaalenterissa joulu on hieman myöhemmin. Työmatkani varrella olevan Kazanin tuomiokirkon katolle ripustetaan suurista kirjaimista koostuva teksti: Kristus syntyy, Kiittäkää. Metrovaunujen ja bussien seinissä kaupungin johto toivottaa kaikille Hyvää Vapahtajamme syntymäjuhlaa.

Joulun tähden valo on niin kirkas, että sen valon turvissa jaksamme jatkaa omaa vaellustamme ja arallakin sydämellä rohkaistua olemaan Jumalan lapsia ja Taivaan valtakunnan kansalaisia.

Kristus on syntynyt, Kiittäkää.

Merja Kramsu, Pietari

Kotimatalla kulkeissamme. Kuuluisa pankkisilta Merjan työmatkan varrelta. Kuva Merja Kramsu.

Elyn 12-vuotisjuhla, vuosikokous ja seminaari

**Seinäjoella Lakeuden Ristissä ja srk-keskuksessa
28.-29.3.2020**

Lauantai 28.3.

9.30 ElyCafe

10.00 Aamuhartaus, Pekka Kiviranta
Vuosikokous

12-14 Lounas

13.00 Elytorilla: Elyn työntekijät tavattavissa,
Riihimäen kesäjuhlien edustajat kertomassa
tulevista juhlista
Myyntiä, arpajaiset

14.00 Aarteita, Elyn aarrearkkutyö 10 vuotta
Vuokko ja Juha Orjala, isovanhemmat Lohtajalta
Hiikka Kuortti, Seinäjoen srkn varhaiskasv. johtaja
Ulla Latomäki, pastori
Eino ja perhebandi ÄRHOO
Juonto, Satu Kivisaari ja Mikko-Matti Rinta-Harri

15.30 ElyCafe

16.00 Raamattuluento: Jumalan jäljet maailmassa,
piispa Jorma Laulaja, kanttori Maria Väinölä

17.30 ElyCafe

18.00 Hyvässä seurassa -ilta Lakeuden Ristissä
Besorah-ylistysryhmä, joht. Aniko Olah
Siionin kannel lauluryhmä, joht. Marjatta Perttula
Liisa Rantala, Seinäjoen aluesrkn joht. kappalainen
Elyn työntekijät, Antero, Erja, Harri, Satu, Virpi
Juonto, Sointu-Sisko Parviainen ja Pekka Kiviranta

Ilta messu

Liturgi kappalainen Olavi Hepomäki

Päätösmusiikki:

Gordon Young:
Prelude classical style in C.
Maria Väinölä, urut

Eino ja perhebandi ÄRHOO

Sunnuntai 29.3.

10.00 Elyn maakunnallinen kirkkopyhä,
Lakeuden Risti
Nimikkolähetä Merja Kramsun matkaan siun.
Liturgi kirkkoherra Jukka Salo,
saarna pastori Harri Kuhlampi,
kanttori Anna-Kaisa Lahtinen,
Lakeuden Ristin kuoro

11.30 Lounas

12.30 Päiväjuhla,
Omal maal – työssä Suomessa ja Venäjällä,
Lähetystyöntekijä Merja Kramsu
Rovasti Mauri Pitkäranta
Pastori Erja Kalpio
Lähetysseurasta Pia Ketola
Solina, joht. Suvi Lehtimäki
Kanttori Lea Salumäe
Juonto, Antero Rasilainen

Merja Kramsu

Ryhmä Solinalaisia

Evangelinen lähetysyhdistys - ELY ry:n **sääntömääräinen vuosikokous** la 28.3. klo 10 alkaen Seinäjoella, seurakuntasalissa (Koulukatu 24). Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat.

Tervetuloa, Hallitus

Hyvässä seurassa -ilta la 28.3. klo 18:

Miten Kristus on sinua kuljettanut? Miten siitä haluat muille tämän tien kulkijoille kertoa? Laulatko, soitatko, lausutko vai tanssitko tai sitten jotakin ihan muuta. Yhteistä tietä me erilaisina kuljemme, ja illan lopuksi polvistumme ottamaan vastaan

Kristuksen ruumiin ja veren.

Besorah-ylistysryhmä (kuvassa)

Elytorilla myynnissä käsitöitä, koruja, Ely-tuotteita, arpoja. Elytorilla mukana Riihimäen kesäjuhlien edustajat. Kesäjuhlaohjelmaa jaossa.
Ilmoittaudu talkoolaiseksi kesäjuhlille.

Ely Aarrearkkutyö 10v

Ely Venäjän työ 10v

Tule Jeesuksen luo!

Siionin kanteleessa on monille tuttu laulu: Tule Jeesuksen luo, tule nuorena oi... Laulun kolmas säkeistö kuuluu: Tule Jeesuksen luo, / sinut osti jo hän, / vettä lähteestä juo / ikuisen elämän. / Tule, kulje se tie, / jonka Herrasi raivas. / Sinut onneen se vie, / ja on aarteesi taivas.

Tämä laulu oli mielessäni, kun tutkin saarnatekstinä toisen Mooseksen kirjan lukua 17. Suositteleen, avaa Raamattusi ja lue tuo kertomus: 2. Moos.17:1-7. Israelin kansa oli vapautunut ihmeiden ja merkkien kautta Egyptin orjuudesta. Oltiin lähdetty matkalle, kohiti tuntematonta, luvattua maata, mutta Herra oli luvannut johtaa. Ja niinhän tekstissä sanottiin, oltiin liikkeellä Herran ohjeiden mukaisesti. Miten sinä ystävä olet liikkeellä, minkä ohjeiden mukaan sinä vaellat? Tätä myös Elyn hallituksessa mietimme, miten rohkaista ja tukea yhdistyksemme jäseniä tällä yhteisellä matkalla, jota teemme. Ja miten osaisimme kutsua toisia mukaan tälle matkalle? Raamattu on meille rakas ja tärkeä kirja, haluamme olla sen äärellä, arjessa ja juhlassa. Kotona ja matkalla. Sen kautta opimme tuntemaan Jumalan tahtoa, opimme tuntemaan itseämme ja rakasta Vapahtajaamme ja hänen suurta armoaan. Tässä emme koskaan tule valmiiksi, oppilaita olemme koko elämämme.

Mooseksen kirja kehottaa meitä siis tekemään matkaa Herran ohjeiden mukaisesti. Mitä ovat nämä Herran ohjeet? Moni Jumalan lapsi on koeteltu veden ääressä ja kuivuudessa. Profeetta Elia on yksi puhutteleva esimerkki. Profeetan sanan kautta maahan oli ennustettu tulevan kuiva jakso. Elialle luvattiin kuitenkin huolenpito Keritin puron varrella. Siellä oli hänelle varattuna vettä ja ruokaa. Kuivuus kuitenkin laajeni valtakunnassa ja Raamattu kertoo: "Jon-

kin ajan kuluttua puro kuitenkin kuivui, koska koko maassa ei ollut satanut. Elialle tuli silloin tämä Herran sana..." Se sana, mikä Elialle tuli, ei ole tässä nyt ratkaiseva vaan kysyn sitä kokemusta, mikä Elialla oli. Jumala oli luvannut pitää huolta. Antaa vettä ja ruokaa. Joka päivä Elia näki, kuinka purossa vesi vähenee. Mitä profeetta mahtoi ajatella? Elpyikö rukouselämä? Tuliko pelkoja? Epäilyksiäkin. Ja mitä tapahtui? Eräänä päivänä puro kuivui. Ei ollut enää vettä. Tässä tilanteessa - "silloin", Jumala lähetti Elialle sanan: Lähde. Jatka matkaa. Mene eteenpäin. Mutta ei aikaisemmin. Ei varmuuden vuoksi, kun vesi oli selvästi vähentymässä. Oli odotettava Herran käskyä, Herran ohjetta. Kylläpä siinä uskoa varmasti koeteltiin. Ja tuskin me olemme uskossamme yhtään vahvempia. Mekin haluaisimme nähdä jo etukäteen, mihin Herra seuraavaksi meitä johtaa. Niin kukin meistä omassa elämässämme kuin me Elyn työntekijöinä ja hallituksessa. Mietimme. Rukoilemme. Kyselemme, anomme ja pyydämme, kiitämme. Olemmehan jo tähän asti saaneet kokea ihmeellistä Herran huolenpitoa ja ohjausta ja johdatusta. Ei Jumala ole muuttunut eikä väsynyt meidän kanssamme. Me voimme väsyä, hänellä "riittää virtaa."

Rukouselämää on hyvä opetella. Kyllä me osaamme Jumalalle pyyntöjä tuoda, esirukouksia ja kiitoksiäkin. Mutta osaammeko kuunnella? Voisinko minäkin oppia kuuntelemaan Mooseksen tavoin? Mooseksella oli ongelma, kansalla

oli jano eikä ollut vettä, millä tuota kymmentuhatpäistä joukkoa olisi voinut juottaa. Niinpä Mooses tekee, kuten meidän kaikkien tulisi oppia tekemään: Hän vie ongelman Herralle. Kuulostaa helpolta, mutta ei se ole. Eikä saakaan olla. Talousneuvos Reijo Telaranta kertoi isästään Paavosta, joka oli kova kalamies. Oltiin järvellä, Reijo soutajana ja isä Paavo takatuhdolla uistinta vetämässä. Tuuli yltyi ja nuoren soutajan voimat alkoivat ehtyä. Hän huusi isälleen: Olisiko nyt hyvä rukoilla ja pyytää Herralta samanlaista ihmettä kuin silloin Genesaretin järvellä, että Herra tyynnyttäisi tämän myrskyn? Isä Paavo vastasi että "kyllä, hyvä ajatus, mutta älä lopeta soutamista!" Ora et labora – rukoile ja tee työtä. Tässä jännitteessä me kristittyinä elämme. Toisaalta luotamme ja haluamme luottaa, että Jumala vie työnsä päätökseen, mutta samaan aikaan haluamme tehdä kaiken voitavamme, jotta se, mitä rukoi-lemme, myös toteutuisi. Kuuntelemaan rukoukseen meitä kutsuu profeetan sana: "Aina kun olet eksymässä tieltä, milloin oikeaan, milloin vasempaan, sinä omin korvin kuulet takaasi ohjeen: - Tässä on tie, kulkekaa sitä." Jes.30:21. Ollaan siis herkällä korvalla, opetellaan kuuntelemaan hyvän paimenen ääntä arjessamme.

Sillä jos korva ei kuule ja silmä ei näe, niin tapahtuu juuri kuten toisen Mooseksen kirjan kertomuksessa. Kansaa alkaa napista Moosesta vastaan. Mooses toki oli vain kansan johtaja, mutta johtajan rooliin kuuluu kehujen ja kii-

tosten lisäksi myös epäkiitollisen palautteen vastaanottaminen. Eihän kukaan sellaisesta osaa kiittää tai edes tykätä, kun palaute on niin henkilökohtainen kuin mitä Mooses koki: **Miksi sinä** olet tuonut meidät tänne? Niin. Kuinka lyhyt onkaan ihmisen muisti. Egyptistä lähtö oli ihme: 10 vitsausta ja selkeät merkit: Nyt on lähdettävä! Kulku punaisen meren yli, Jumala konkreettisesti läsnä pilvenpatsaassa ja tulenpatsaassa, mannaa taivaasta, viiriäisiä. Niin. Kenenkään ei pitänyt olla epätietoinen siitä, että Jumala on kaiken takana. Mutta kun tuli nälkä ja jano, kun suuta alkoi kuivaa, alkoivat syytökset. Ja kuinka puhuttelevaa onkaan lukea, mihin kansa tilannetta vertaa. *"Autiomaassa israelilaiset alkoivat naurista Moosesta ja Aaronia vastaan ja sanoivat heille: 'Kunpa Herran käsi olisi lyönyt meidät kuoliaaksi Egyptissä, kun vielä olimme lihapatojen ääressä ja saimme ruokaa kylliksemme. Mutta te olette tuoneet meidät tänne autiomaahan tappaaksenne nälkään kaikki nämä ihmiset!'"* 2. Moos.16:2-3. Ei se Egyptin orjuus mitään, kunhan saatiin syödä kylliksi, olla lihapatojen äärellä! Tällainen on ihmis sydän. Mieluummin orjuudessa lihapatojen ääressä kuin erämaassa Jumalan johdatuksessa. Ja joskus janoa ja nälkääkin kokien. Mutta määrämpää on se, mikä antaa syyn jaksaa jatkaa matkantekoa. Jumalan tiellä mennään taivaaseen. Ikuiseen elämään, sinne elämän veden virran äärelle. Virvoittavien vetten tykö. Jaksathan ystävä vielä, hetki vielä, vaikka erämaassa helle voi uuvuttaa ja suu tuntua kuivalta, älä luovuta. Herran pöydästä saat joka kerta virvoituksen ja voiman jatkaa matkaa. Eteenpäin. Tottaahan me kaikki haluaisimme auttaa janoisia. Myös me Elyssä. Siksihän me olemme olemassa. Että usko Jeesukseen saisi syntyä, että saisimme kaikki kasvaa uskossamme ja että vielä mahdollisimman moni voisi myös löytää paikkansa ja tehtävänsä, palvella Jumalan valta-

kunnan työssä. Sitä rukoilemme ja pyydämme, että meillä ei koskaan olisi tarjolla tyhjää maljaa janoisen huulille vaan elävää vettä, Vapahtaja itse työmme keskuksessa.

Mooses oli pulassa. Kansalla oli jano, mutta ei hänellä ollut ratkaisua ongelmaan. Samaa vajavuutta me Elyssäkin tunnemme ja koemme. Hätää on lähellä ja kaukana, mihin keskittyä, ketä ja miten auttaa? Olen miettinyt, mitä itse olisin tehnyt tuossa tilanteessa, missä Mooses oli. Kyllä "lihan käsivarsi" olisi voinut heilahtaa! Otetaanpa lapiot ja aletaan kaivaa! Kyllä me tällä porukalla kaivo tähän kaivetaan. Nyt kaikki tekemään työtä sen eteen, että saadaan vettä. Mutta kun Mooses rukoilee Jumalaa ja kysyy, mitä nyt pitää tehdä, Herran vastaus ei ole apu siihen hetkeen. Vettä ei ollut eikä sitä tullut. Oli jatkettava matkaa. Määrämpää oli edessäpäin. Janosenakin oli jatkettava matkaa, ei janon tunne vähentänyt tai poistanut Jumalan todellista läsnäoloa ja johdatusta. Piti luottaa. Opetella luottamaan. Matka jatkui lupauksen sanan varassa: *"Lähde kulkemaan muiden edellä ja ota mukasi muutamia Israelin vanhimmista. Ja kun lähdet, ota sauvasi, jolla löit Niilin vettä. Minä olen sinua vastassa kalliolla Horebin luona. Lyö kallioon, niin siitä alkaa juosta vettä ja kansa saa juodakseen."* Lähde kulkemaan. Jatka matkaa. Eteenpäin. Jumala on lupauksensa mittainen, saat nähdä sen, kun tulet perille. Saat maistaa Herran hyvyttä, sitä hyvyttä, jota hän ehtoollisella sinulle on niin useasti jo tarjonnut. Esimakua siitä, kuinka nälkä ja jano lähtevät, väistyvät ja Jumalan virvoittava läsnäolo valtaa sinut. Ja mikä lupaus tuossa Mooseksen kuulemassa lupauksessa onkaan. Toivon, että uskalat ja rohkenet ottaa sen myös todesta omalle kohdallesi: *"Minä olen sinua vastassa."* Eikö ystävä olekin niin, että tuntemattomalle matkalle lähteminen jännittää ja

pelottaakin? Miten löytää perille? Jumalan lapsen matkan määrän-pää ei ole suuri tuntematon vaan kohtaaminen kasvoista kasvoihin hänen kanssaan, joka sinut ja minut on lunastanut ja nimeltä kutsunut. Hän, Vapahtaja itse on sinua vastassa. Kun me laskemme irti kätemme rakkaamme kädestä, hän ei silloinkaan laske irti. Hän on kanssasi, rakkautesi kanssa. Hän on suurempi. Voimakkaampi. Kaikkivaltias. Sitähän me evankelisessa herätysliikkeessä haluamme korostaa, mitä se on, kun "olla Kristuksessa". Se ei ole vain uskoa johonkin, toivoa jostakin, se on enemmän. Jeesus ei ole vain paras ystävämmme, hän on enemmän. Hän on Vapahtajani, voittaja synnin kuoleman ja perkeleen vallan yli. Ja minä olen hänessä. Hän on minussa. En siis koskaan ole yksin. Olen puettu ja kätkeyty häneen ja hänessä, olen turvassa ja saan rauhoittaa sydämeni. Kaikesta. Mikään ei voi riistää minua hänen kädestään. Ei mikään eikä kukaan. Eikä koskaan. Kiitos Jeesus.

Kristukseen puettuna kiitän Jeesus sinua, että tällaisena olen sinulle rakas ja saan olla omasi. Haluan tehdä matkaa kanssasi. Anna anteeksi, kun epäilen tai kyseenalaisen sinun rakkautesi, huolenpitosi tai läsnäolosi. Pyydän, johdata minut tänäänkin elävän veden äärelle, virvoita mieleni, kirvoita kieleni, jotta osaisin kertoa sinusta, huolenpidostasi, hyvyydestäsi, armostasi, joka on niin suuri, että joskus tahdon pakahtua sen ymmärtämisessä. Kiitän tänään matkaystäväistäni, joita minulle olet antanut. Jokaisesta heistä. Varjele sinä matkamme. Kotiin saakka.

Antero Rasilainen,
matkakumppanisi

Pyhän Ristin kirkon vihkiäisissä

Isänpäivänä vietettiin Murmanskin Pyhän Ristin kirkon vihkiäisiä.

Elyläisiä matkusti pieni joukko osallistumaan juhliin. Matkaa tehtiin junalla ja lentäen, nopeasti eteläisen Suomen kosteasta säästä päästiin kunnon talveen, sillä Murmanskissa oli lunta ja -20 pakkasta.

Perjantai-iltana oltiin perillä ja lauantaina tutustuttiin kaupungin tärkeimpiin nähtävyyksiin sekä kuultiin kaupungin historiaa. Mielenkiintoista kuultavaa.

Iltapäivällä nähtiin videoesitys seurakunnan elämästä – paljon on alueella ollut monipuolista toimintaa vuosien aikana; seurakunnan perustivat muutamat inkeriläiset vuonna 1992.

Barentsin alueen muusikoiden konsertissa esiintyi myös seurakunnan lapsiryhmä.

Sunnuntaina oli kirkon vihkiminen, sen suoritti Inkerin kirkon piispa Aarre Kuukauppi avustajina tuleva piispa Ivan Laptev, Oulun ja eräs Norjan piispa sekä seurakunnan kirkkoherra Aleksandr Voltshok.

Minua ilahdutti kaikenikäisten seurakuntalaisten osal-

listuminen juhliin. Pienimmät olivat mukana äidin tai mummon kanssa.

Kuten juhliin kuuluu, kirkon eteisessä oli myyntipöytiä toiminnan tukemiseksi. Pyhäkoululaiset olivat leiponeet ja koristelleet pieniä leivonnaisia. Tarjolla oli myös koruja, mukeja, kahvipakettikasseja, pieniä esineitä jne. Nuoret hoitivat myynnin.

Päivä oli unohtumaton niin seurakuntalaisille kuin meille vieraille.

Kuten piispa Kuukauppi sanoi: *”Tämän kirkon puolesta on taisteltu ja rukointu. Tämän päivän on Herra tehnyt, iloitkaamme ja riemuitkaamme siitä.”*

Teksti: Tuula Jokela

Kuvat: Matti Lähdekorpi

Seurakuntalaisia oli penkit täynnä, osa seisoi eteisessä.

Vihkimisen toimitti piispa Aarre Kuukauppi avustajineen. Kuvassa vasemmalta kirkkoherra Aleksandr Voltshok, piispa Jukka Keskitalo, piispa Aarre Kuukauppi, tuleva piispa Ivan Laptev sekä piispa Olav Oygard Norjasta.

Oulun hpkn alueelta lahjoja tuomassa vas. taaimpana Niilo Pesonen, Tuomo Huusko, keskirivissä Matti Salminen, Mauri Laakso, Elystä Antero Rasilainen, edessä Rauni Moskuvaara, Ritva Lampela (käsissään lahjaksi annettu stola) sekä piispa Keskitalon erityisavustaja Harriet Urponen, kädessään lahjaksi annettu kastemalja.

Ely monessa mukana 2019-2020

– voimia on annettu, ja yhä pyydetään voimaa ja viisautta tulevaan

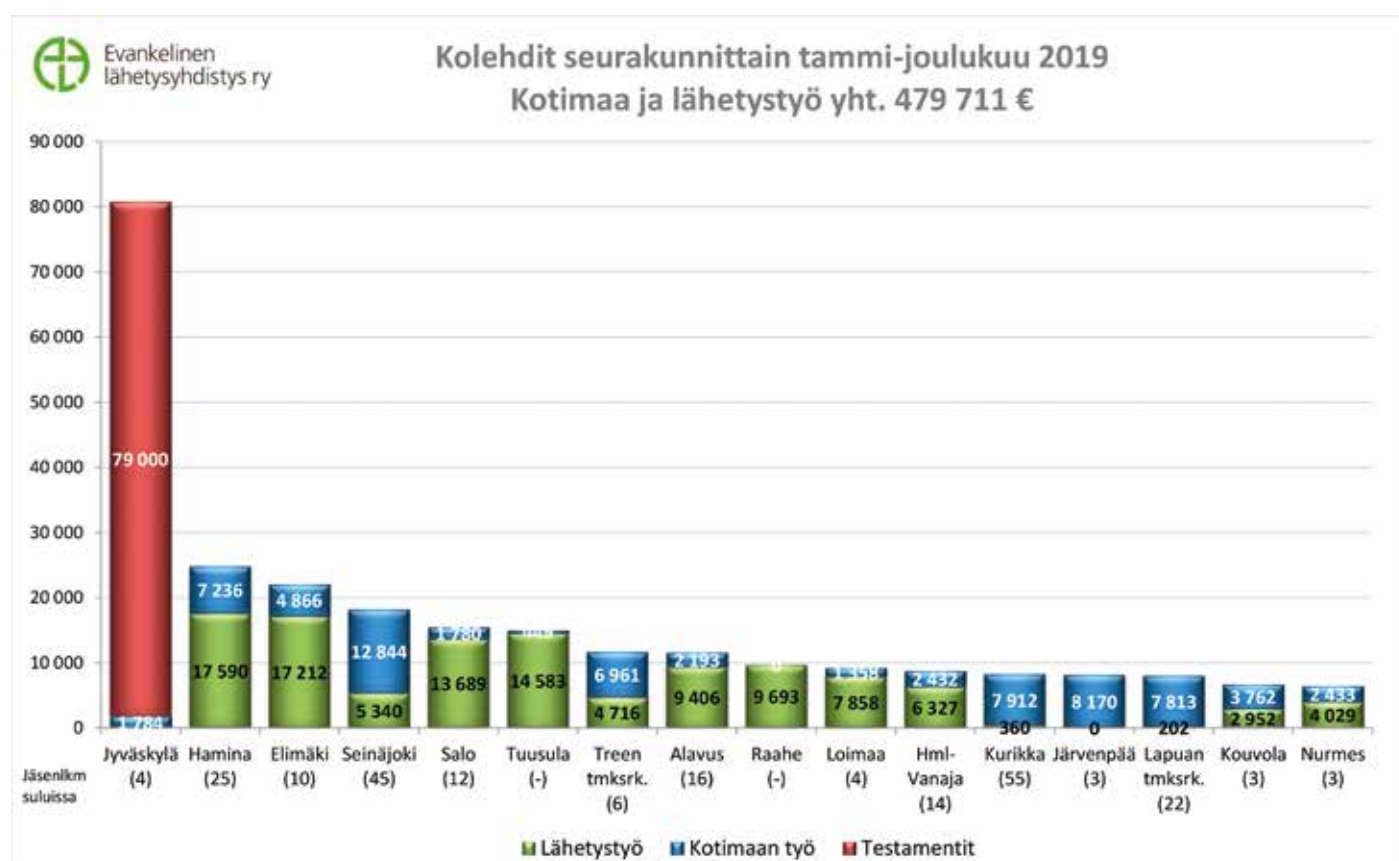
Vuoteen 2019 lähdeittäessä tilanne oli haasteellinen. Takana oli upea yhdistyksen 10v juhluvuosi, joka toteutui hienosti. Miten nyt jaksettaisiin, juhlan jälkeisenä vuonna? Kiitollisena voimme sanoa, että jaksettiin juhlia! Järjestettiin tilaisuuksia, kirkkopyhiä, seuroja, syntymäpäiväjuhlia, raamattuluentoja, matkoja. Paljon tapahtumia, joissa kuultiin kuulumisia, jaettiin ja annettiin, uhrattiin Herran työhön.

Työntekijärintamalla kaikki säilyi ennallaan, terveyttä annettiin meille kaikille ja ilolla otimme vastaan hallituksen päätöksen korottaa pastori Harri Kuhalammen työpanos 100 % työsuhteeksi. Työntekijäkulut vuonna 2019 olivat n. 214 000 €, hieman vähemmän kuin edellisenä vuonna. Kyllä meillä kaikilla työtä on piisannut. Ja se uskollinen vapaaehtoisten puhujajoukko ja laulajat ja säestäjät! Voi että olette tehneet ison työn, kunpa jokaista teistä voisin ja osaisin oikein kiittää. Kiitollisin mielin olen teistä jokaisesta, jotka olette olleet tätä työtä meille ”teettämässä” tai mukana itse työläisinä Elyn nimissä pidetyissä tilaisuuksissa. Aina on hyvä muistaa, eihän tämä ole meidän työtämme vaan me osallistumme yhtenä toimijana Herramme työhön. Palvelemme, julistamme, opetamme, kutsumme, siunaamme. Hienoa saada olla mukana.

Taloudellisesti vuosi 2019 oli osin suunnitelmien mukainen ja osin Jumala yllätti meidät. Tottahan me teemme laskelmat joka vuosi, olemme vastuullisia toimijoita ja teemme toimintasuunnitelman ja talousarvion, - Jos joku teistä aikoo rakentaa tornin, niin kai hän ensin istuu

arvioimaan kustannuksia nähdäkseen, onko hänellä varoja rakentaa se valmiiksi. Luuk.14:28 Monessa asiassa onnistuimme, meitä työntekijöitä ja kotimaantyötämme tuettiin kauniisti, mutta lähetystyötä tuettiin myös, jopa hieman enemmän kuin mitä olemme sopineet yhteistyökumppaneidemme tueksi. Hallituksessa olemme linjanneet, että kotimaan lähetystyön tukikuluihin voidaan käyttää 25 %, mikä on yleinen järjestöissä käytettävä osuus. Mikäli sen jälkeen lähetystyön tuotoista on vielä käyttämättä, se siirretään kuluvalle vuodelle. Kaikki, mitä lähetystyölle kerätään, myös käytetään lähetystyöhön, tässä haluamme olla tarkkoja.

Joku on voinut jopa ihmetellä toiminnanjohtajan ja hallituksen ”vauhtia” ottaa yhdistykseen lisää lähetettä. Nyt on jo lähetetty yksi ja kahden – jopa kolmen lähetin ottamisesta neuvotellaan parasta aikaa. Mistä varat? Niin, hyvä kysymys. Teemmekö me omaa työtämme vai kirkkomme työtä? Ei meillä Elyssä ole mitään omaa lähetystyötä, me olemme osa kirkkomme työtä, osa Jumalan lähetyksestä ja kanava niille seurakunnille ja kristityille, jotka tässä työssä

haluavat ja voivat olla mukana. Jokainen uusi lähetti tarvitsee tukirenkaan, lähettäjä ja uhraajat. Aivan niin kuin me kaikki täällä kotimaassakin työtä tekevät. Mielellämme ottaisimme kotimaankin työhön uusia työkavereita, mutta taloudellisesti kotimaantyö on paljon suurempi haaste kuin lähettien ottaminen työyhteyteen. Jokaisen lähetin lähettämisen takana on laaja joukko seurakuntia ja uhraajia, jotka sitoutuvat lähetin työn tukemiseen ja hänen puolestaan rukoilemiseen. Mistä me saisimme samanlaista tukea myös kotimaassa työtä tekeville? Erilaisia suunnitelmia olemme tehneet ja keskusteluja käydään, niistä kerron lisää heti, jos ja kun ne voidaan toteuttaa.

Lopullinen tilinpäätös vuodelta 2019 vahvistetaan Seinäjoella, yhdistyksen vuosikokouksessa 28.3., mutta jo nyt voimme kiitollisin mielin kertoa, että yhdistyksemme saaman testamentin johdosta tilinpäätöksemme tulee olemaan ylijäämäinen. Mitä osaisin sanoa? Nöyräksi vetää, ja hiljaiseksi. Joku on ajatellut meitä, työtämme ja halunnut vielä kuolemansa jälkeenkin olla tukemassa meitä. Mikä luottamuksen osoitus. Antakoon Jumala meille apunsa ja johdatuksensa niin, että olemme luottamuksen arvoisia. Kiitos Jumalalle jokaisesta työssämme mukana olleesta, olipa panoksesi huokailu Jumalan puoleen tai aktiivinen toiminta tai uhraaminen, lahjasi antaminen työmme mahdollistamiseksi. Jumala sinut palkitkoon ja ilahduttakoon, olet meille rakas ja tärkeä, aivan mahtavaa, kun juuri sinäkin olet mukana!

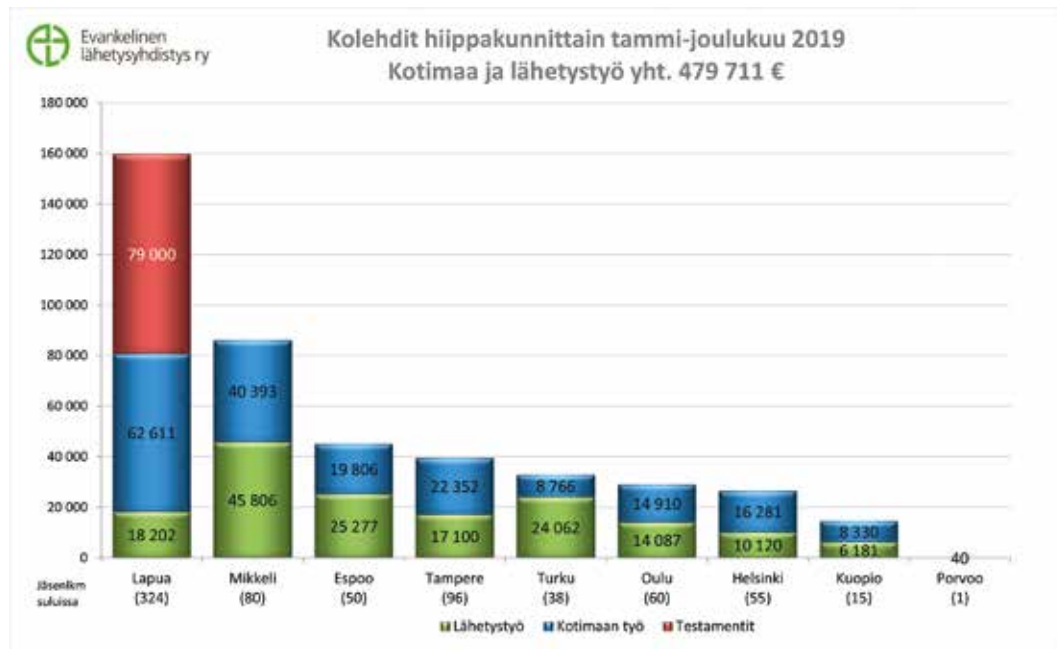
Tässä lehdessä olevasta kuvakoosteesta voit nähdä, millaisia tapahtumia ja tilaisuuksia vuoden aikana on järjestetty. On suurempia ja pienempiä, kerta tapahtumia ja säännöllistä toimintaa. Kaikista niistä muodostuu Elyn vuosi 2019. Ja samalla tavalla ajattelemme jo alkaneesta vuodesta 2020. Ely järjestönä ei järjestä yhtään juhlaa, aina tarvitaan tekijät, tarvitaan seurakunta, tarvitaan tilat, tarvitaan puhujia, soittajia, laulajia, lasten kaitsijoitakin. Tähän työhön sinua rohkaisten ja kutsun, tule mukaan, ole mukana ja jos voimasi ovat vähäiset tai muuten et pääse tai pysty niin ole sinä meidän esirukoilijamme. Jumalan valtakunnan työssä jokaisella on tehtävää.

Kuluvana vuonna vuosijuhlaa vietetään siis Seinäjoella ja kesäjuhla Riihimäellä. Onhan kalentereissa merkinnät jo, ohjelmat alkavat olla valmiit ja kuulijoita odotetaan. Näissä molemmissa juhlissa korostuu kaksi tämän vuoden vuositeemaa. On Aarrearkkutyön ja Venäjän lähetystyömme 10v juhlayösi. Seinäjoen juhlissa saamme siunata sunnuntain messussa Merja Kramsun Elyn lähetiksi ja lauantaina ohjelmassa on huomioitu erityisesti isovanhemmat ja lapsenlapset Aarrearkkutyön merkeissä.

Pohdimme hallituksessa yleistemaa tälle vuodelle. Riihimäen kesäjuhlan teemana on levossa ja liikkeessä, sen äärellä puhumme herätyksestä, kristittyinä elämisestä, perheen arjesta ja liikkeellä olevasta seurakunnasta. Tulipa vuositeemaksi sitten joku erityinen lause tai ei, niin haluan kyllä rohkaista meitä kaikkia puheenjohtajamme esiin nostamalla teemalla: Rohkeasti kristitty. Tämä teema ei ole menettänyt voimaansa. Erityisesti näinä aikoina on tärkeää säilyttää rohkeus, olla kristitty, elää kristittyinä, häpeästä välittämättä. Mieleeni on painunut edesmenneen työtoverini 60v haastattelu, jossa hän kertoi arvostavansa kristittyjä, jotka ottavat uskon asiat tosissaan. Eivät vain ole kristittyjä vaan myös elävät kristittyinä. Tärkeä asia. Ei siksi, että me olisimme jotain vaan koska Herramme on. Olen tänään käynyt läpi jäsenlistamme. On meitä! Ikärakenne on korkea, sen myönnän, mutta olisiko se meille myös vahvuus? Joukossamme on kokemusta, viisautta, erilaista osaamista ja mahdollisuuksia olla mukana toiminnassamme? Älkäämme hävetkö nuoruutta ja sen intoa, mutta ei myöskään elämäkokemusta ja sen mukanaan tuomaa viisautta ja malttia. Kun katsoo hiippakuntien kannatusta huomaa, että toimintaa on laajasti ympäri Suomea. Hienoa!

Yhdessä on sana, jota haluan korostaa. Siitä haluan kiittää ja siihen haluan kaikkia haastaa. Yhteyteen, Kristuksen läheisyyteen ja yhteyteen keskenämme. Ollaan sellainen joukko, joka sanomme olevamme: Armoa ja iloa ihmisille. Ei vaatien ja käskien vaan kutsuen, rohkaisten, houkutel- lenkin. Ja ilon kautta. Huumoria unohtamatta, itselleen saa nauraa, antaa anteeksi ja sanotaan: ei haittaa. Eikun ylös ja uudestaan eteenpäin. Virheitäkin saa tehdä, yrittänyttä ei laiteta.

Antero Rasilainen,
toiminnanjohtaja

Yhteenkuuluvuuden tunnetta ja osallistumisen riemua

- tätä koettiin Karstulan koulutus- ja virkistyspäivässä lokakuussa

Elyn vastuunkantajille järjestettiin viime lokakuussa koulutus- ja virkistyspäivä Karstulan Evankelisella Opistolla. Päivä sisälsi intensiivistä tiimityöskentelyä sekä leppoisaa yhdessä laulamista ja ystävien tapaamista. Toimiva tiimi -työryhmä, johon kuuluivat Maria Pitkäranta, Kari ja Anneli Lähdesmäki ja Satu Kivisaari, olivat työstäneet koulutuspäivän ohjelmakokonaisuuden syksyn aikana. Suunnittelussa ja toteutuksessa oli otettu huomioon jo aikaisemmin Pohjanmaan Elyn vastuunkantajille tehdyn kyselyn tulokset mahdollisista koulutus-tarpeista. Päivää toteuttamassa työryhmän lisäksi olivat Elyn työntekijät; Erja, Antero, Harri ja Virpi, hallituksen puheenjohtaja Pekka sekä seurakunnan kanttori Jouni Mäkinen.

Maria Pitkäranta johdatteli koulutuspäivän alussa osallistujat pohtimaan lahjoja, joita olemme Jumalalta saaneet ja kuinka voisimme niitä hyödyntää Jumalan valtakunnan työssä. Marian lattiakuvatyöskentely puhuttelevien kuvien kautta synnytti ryhmissä syvällisiä keskusteluja sekä rohkaisi antamaan positiivista palautetta vieressä istuvalle. Palautteen antamisen tärkeydestä keskusteltiin päivän aikana lisää. Eri tilanteissa saatu palaute koettiin tärkeäksi ja merkitykselliseksi yksilölle itselleen sekä koko tiimille.

Lopuksi ryhmien rukousaiheet tuotiin yhdessä Taivaan Isän eteen.

Toimiva tiimi

Miten tiimi toimimaan? Miten jakaa vastuuta? Miten kutsua ja rohkaista mukaan? Näiden kysymysten pohdintaan johdatteli **Kari Lähdesmäki** koulutuspäivän osallistujat Toimiva tiimi -työskentelyn alussa. Ryhmissä keskusteltiin Elyn tiimitoiminnan haasteista ja mahdollisuuksista. Yhteistyö ja yhdessä tekeminen olivat avainsanat koko työskentelylle. Elyn ja seurakunnan yhteistyön tulisi olla luontevaa ja kitkatonta, sillä Elyn toiminta on osa seurakunnan toimintaa. Saamme siis yhdessä - Ely ja seurakunta olla viemässä sanoin ja teoin evankeliumia eteenpäin. Yhteistyöhön toki liittyy useita käytännön asioita, joita tulee ottaa huomioon, kun toimimme yhdessä. Nämä yhteistyöhön liittyvät asiat esim. tila- ja työntekijävaraukset, tarjoilut, tiedotus, kolehtien tilitykset ym. on hyvä käydä läpi yhdessä seurakunnan edustajan kanssa. Selkeät pelisäännöt luovat mahdollisuuden hyvälle yhteistyölle.

Koulutuspäivän ryhmäkeskusteluissa tuli esille, että tiimitoiminta voi käynnistyä hyvinkin yksinkertaisesti. Muutama henkilö, jotka ovat kiinnostuneet esim. tapahtuman järjestämisestä, kokoontuvat yhteen ja alkavat sopiaan yhdessä asioita ja jakamaan vastuita. Tässä vaiheessa on hyvä olla myös yhteydessä paikalliseen seurakuntaan. Näin vältetään tapah-

Ihannettiimi: Kaiken ikäisiä, tiimi avoin, yhteyksiä solmiva ja ylläpitävä. Kunnioittava suhtautuminen tiimiläisten kesken. Karstulassa sanottua.

tumien päällekkäisyyksiltä ja samalla voidaan sopia käytännön asioista. Mukaan voi rohkaista ja kutsua muitakin asiasta kiinnostuneita, ideoimaan ja suunnittelemaan Elyn toimintaa pidemmälle ajanjaksolle. Erilaiset ihmiset yhdessä ovat omalta osaltaan rikastuttamassa toiminnan suunnittelua. Yhteistyö eri herätysliikkeiden ja lähetysjärjestöjen kanssa voi avata uusia mahdollisuuksia toteuttaa esim. seuratai lähetystilaisuuksia. Koulutuspäivässä osallistujat jakoivat kokemuksia tiimien toiminnasta ja erilaisten tilaisuuksien järjestämisestä, tämä koettiin hyväksi. Hyvät ideat ja vinkit otettiin kiitollisuudella vastaan.

Kokkolan päiväkahvitilaisuudet

Kaija ja Salme ovat aloittaneet Elyn päiväkahvitilaisuudet Kokkolassa. KYLLÄ - kahvia juodaan ja pulla mutustellaan. Matalan kynnyksen -tilaisuudessa kahvin lisäksi ideana on ollut kutsua ihmisiä yhteen laulamaan Siionin kannelta ja tapaamaan toisia. Olin itse viime syksynä mukana Kaijan ideoimassa päiväkahvitilaisuudessa. Sain lämpimän vastaanoton Kaarlelan seurakuntakodilla, jossa tilaisuus pidettiin. Eräällä tiimiläisellä oli vuoro keittää kahvit, joku toinen oli lupautunut tuomaan kastamiset. Kahvittelujen jälkeen eräs ystävä jakoi jokaiselle pienen lappusen, johon oli kirjoitettu Raamatun kohta. Jokainen päiväkahvivieras luki vuorollaan Raamatun tekstin lappusestaan. Samalla saimme sanoa jotain omasta Raamatun kohdasta,

jos siitä oli noussut mieleemme jokin ajatus. Yhtäkkiä meidän pienistä ajatuksista syntyiakin koskettavia seurapuheita. Lisäksi Siionin kanteleen rakkaat laulut, yhdessä laulaen, hoitivat meitä ja lopuksi rukoilimme. Oli hyvä ja helppo olla

tuossa ryhmässä mukana. Kynnys oli matala ja tunnelma vapautunut. Tiimityötä parhaimmillaan: tehtävät jaettu tiimiläisten kesken ja jokainen vieras kohdattiin lämpimästi. Kiitos Kaija ja Salme sekä muut tiimiläiset hyvästä tilaisuudesta.

Laulaen lähemmäksi

Iltapäivän toisessa koulutusosiossa virkistäydyttiin yhdessä laulaen **Annelin, Harrin** ja kanttori **Jounin** matkassa. Useat tutkimukset ovat osoittaneet, että yhdessä laulaminen on hyvää niin aivoille kuin koko kropalle. Musiikin tohtori Ava Numminen toteaa Kirkko ja kaupunki -sivustolle tehdyssä haastattelussa, että *"laulamisen vaikutuksessa on tärkeää fyysisen suorituksen lisäksi yhteisöllisyyden kokemus, tunne siitä, että kuuluu johonkin. Laulaminen voi olla yksi yhdessäolon muoto, joka pitää meidät hengissä. Yhteiskuuluvuuden tunne on perustarpeitamme."*

Siionin kanteleen laulut ovat Evankelisen lähetysyhdistyksen ystäville rakkaita ja tuttuja, joillekin jopa lapsuudesta saakka. Laulut saattavat herättää muistoja äidistä tai isoäidistä, jonka tapana oli hyräillä Kanteleen lauluja päivän askareita tehdessä. Laulut voivat myös yhdistää meitä toisiimme erilaisten elämän vaiheiden kautta. Kanteleen laulut voivat lohduttaa ja rohkaista meitä eri elämän tilanteissa. Yhdessä laulaminen elämämme tärkeimmistä asioista voi tuoda meitä ihmeellisellä tavalla lähemmäksi toisiamme ja Jumalaa.

Vastuunkantajille suoritettussa kyselyssä Siionin kanteleen laulut ja yhdessä laulamista pidettiin tärkeänä ja merkittävänä Evankelisen lähetysyhdistyksen toiminnassa.

Koulutuspäivän Laulaen lähemmäksi -osiossa annettiin erilaisia malleja toteuttaa Siionin kanteleen laulua. Mikä on sinun rakkain Siionin kanteleen laulusi? Millainen elämäntarina siihen liittyy? Voisitko kertoa sen joskus seurahetkessä? Entäpä missä Kanteleen laulussa lauletaan näin "sydän laulaa samaa säveltä"?

Elykäs

Hyvässä ja innostavassa seurassa alkavat ideat syntyä ja niinpä joku koulutuspäivään osallistuneista ideoi KUUKAUDEN ELYKÄS – tittelin, joka voitaisiin antaa joka kuukausi jollekin elyläiselle vastuunkantajalle. Kuukauden Elykkäästä voisi olla haastattelu esim. Elysanomissa, Elyn kotisivuilla tai fb-sivuilla, jossa henkilö voisi kertoa vapaaehtoistoiminnastaan Evankelisessa lähetysyhdistyksessä. Miltä kuulostaisi? Kuka voisi olla ensimmäinen kuukauden Elykäs ?? Ideat vastaanottaa Satu.

Keiden kanssa, mihin suuntaan

Koulutus- ja virkistyspäivän lähetysosuudessa saatiin kuulla **Erjan** ja **Anteron** terveiset Israelin ja Venäjän lähetyskohteistamme. Mielenkiintoa ja iloa erityisesti herätti uuden lähetystyöntekijän Merja Kramsun lähettäminen Pietariin Inkerin kirkon palvelukseen. Lisää Merjan työstä ja Erjan vetämästä Israelin matkasta voit lukea sivuilta 5 ja 20.

Virpi ja **Tero** olivat valmistaneet koulutuspäivään osallistuneille herkulliset tarjoilut Opiston rantakabinettiin, jossa **Kari** ja **Pekka** kertoivat työntekijöiden kannatusrengastoiminnasta. Pekka ja Kari rohkaisivat pohtimaan omaa paikkaa ja tehtävää Elyssä. Työmme on yhteistä, toimimme yhdessä ja jokaista tarvitaan. Liittymällä työntekijöiden kannatusrenkaaseen, Elyn ystävät voivat olla tukemassa työntekijän työtä monella tapaa – rukouksin, taloudellisesti tai toimien apuna tilaisuuksiin liittyvien asioiden järjestelyissä. Kannatusrenkaan jäsen voi olla esim. omalla paikkakunnallaan hoitamassa yhteyksiä seurakuntaan. Hän voi olla työntekijän esirukoilija, jolle työntekijä voi jättää esirukouspyyntöjä. Säännöllinen, taloudellinen kannatusrengastuki on myös merkittävä tapa tukea Elyn kotimaantytöä, sillä seurakuntien kautta tulevat kolehdit ja avustukset usein miten ovat osoitettu lähetystyölle. Kotimaantö työntekijöineen tarvitsee taloudellista tukea ja kannatusrengastoiminta on yksi tapa olla tukemassa työntekijöiden tekemää työtä.

Illan päätteeksi vietettiin Sadun 50-v kaverisynttäreitä seurojen merkeissä. Iloa ja yhdessäolon riemua ei tästäkään hetkestä puuttunut :)

Kiitos kaikille koulutus- ja virkistyspäivään osallistuneille sekä toimivalle tiimille.

Satu Kivisaari

Kuvat Timo Keski-Antila
(ellei toisin mainita)

Kuva Hannu Kivisaari

Kuva Hannu Kivisaari

Kannatusrengastoiminnasta voit kysyä lisää alueesi työntekijältä.

Lydämellinen kiitos Ystävät

Kuva Hannu Kivisaari

kun tulitte ja olitte 50v-syntymäpäiväseuroissani Karstulan Evankelisella Opistolla 22.10.2019. Kiitos puhujille, lausujille ja laulajille. Kiitokset Karstulan Opistolle ja seurakunnalle sekä rakkaille työkavereilleni. Teitte juhlasta ikimuistaisen!

Kolehtien ja muistamisten tuotto oli yhteensä 2.568,68 € Elyn aarrearkkutyön hyväksi. Lämmin kiitos kaikista muistamisista. Taivaan Isä teitä siunatkoon.

Kiittäkää jo Korkeintanne, kansat, kansain ruhtinaat, lapsukaiset vanhat, nuoret, pienet, heikot voimakkaat! Halleluja kiitoksenne, nouskoon maasta taivaaseen, yhtyköön se enkeleitten taivaalliseen kiitokseen.

SK 363:5

Satu Kivisaari

Israelissa

26.10.-2.11.2019

ELYn matka Israeliin lokakuun loskan keskeltä sujui kaikin puolin hyvin. Meitä oli 26 matkalaista, sekalainen seurue: oli ensikertalaisia ja Israel-konkareita. Matkamme teknisestä toteutuksesta vastasi Kinne-rettours, olimme siis erittäin hyvissä käsissä. Ohessa muutamia kuvia matkaltamme ja kolmen matkalaisten haastattelu. Mirka Myyryläinen oli Israelissa ensimmäistä kertaa ja Matti ja Eija Raitio ties kuinka monetta :) On aina haasteellista suunnitella matkaa sellaiseksi, että se tarjoaisi jokaiselle jotain, mutta palautteesta päätellen onnistuimme varsin hyvin. Tässä heidän ajatuksiaan.

Mirka Myyryläinen

Oletko ollut Israelissa ennen ja miten päädyit juuri tälle matkalle?

Mirka: Tämä oli ensimmäinen matkani Israeliin. Näin Erja Kalpion Facebook-sivuilla videomainoksen Israelin matkasta. Alkuun ohitin sen, mutta asia jäi sydämeeni ja nousi voimakkaasti uudestaan ajatuksiin, että minun pitäisi katsoa se video. Ja lopulta päädyin katsomaan sen ja tiesin, että Jumala kutsui minua lähtemään sinne. Vahvistus tuli mieheltäni ja lähipiiriltäni. Lopulta Jumalalta konkreettisesti. Muutama päivä sen jälkeen, kun olin vahvistanut lähtöni Israeliin, niin Jumala näytti kirjeeni, joka oli 10 vuoden takaa miehelleni kirjoitettu. Kirjeessä luki, että haaveilen yhteisestä Israelin matkasta ja toivon, että se vielä toteutuu. Olin vuosien saatossa painanut tämän haaveen syvälle sisimpääni, mutta Jumalalta tämä ei ollut mennyt ohi. Nyt tein matkan yksin, mutta perhe oli täysillä tukenani tässä. Jumala tosiaan näkee, kuulee ja nostaa haaveemme esiin, vaikka me olisimme luopuneet niistä. Meillä on Rakastava Taivaan Isä!

Matti ja Eija: Molemmat ollaan käyty Israelissa niin monta kertaa, että matkaa valitessa on kriittinen. Sopiva ajankohta on tietysti tärkeä, mutta valintaa ohjaa vahvasti se, että tuntee matkanjoh-

tajat. Ja vielä meille tärkeää oli se, että matka vei useisiin meille uusiin kohteisiin.

Ohjelmaa oli paljon, oliko liikaa/sopivasti/liian vähän?

Mirka: Ohjelmaa oli sopivasti. Toki paljon oli nähtävää ja kuunneltavaa, varsinkin ekakertalaisena. Kaikki oli niin uutta ja ihmeellistä.

Matti ja Eija: Tällä matkalla ohjelmaa oli juuri sopivasti. On joskus koettu liian täyteen pakattuja "tehomatkoja", joilla vastaanotokyky ylittyy ja seurauksena on väsyminen. Omatoimimatkan vapaus on joskus paikallaan, mutta sen anti jää kuitenkin suppeammaksi.

Mikä jäi päällimmäisenä mieleen?

Mirka: Mieleeni jäi ehtoollinen. Se oli koskettava hetki. Ympäri maailmaa, eri kansakunnista Jeesus oli tuonut meidät siihen paikkaan ja hetkeen viettämään ehtoollista yhdessä. Ja tämän ryhmän kanssa, se oli sanoin-kuvamaaton hetki katsoa, kun ryhmämme ihmiset jonottivat ehtoolliselle. Valtava kiitollisuus täytti sydämen, siitä mitä Jeesus oli tehnyt puolestamme, kärsi ristinkuoleman, jotta me pelastuisimme.

Eija ja Matti Raitio

Myös se paikka oli hyvin puhutteleva, missä Israelilaiset olivat kaivaneet ja tehneet asetehtaan. Minua puhutteli tämän kyseisen kansan rohkeus, viisaus ja uskollisuus maataan kohtaan.

Matti ja Eija: Kaikkein päällimmäiseksi jäi käynti Siilossa, joka oli merkittävä paikka Israelin varhaisessa historiassa. Suuren vaikutuksen tekivät myös käynti Arielissa Ortezin pariskunnan vieraina ja tutustuminen Weizman-instituuttiin Rehovotissa.

Yllättikö jokin asia?

Matti ja Eija: Tiberiaksen lähellä syrjässä oleva majoituspaikka pääsi vähän yllättämään hyvällä tasollaan!

Opitko jotain uutta?

Mirka: Olin aika tietämätön Israelista kansana ja heidän politiikasta, se oli tuntunut aina sekavalta. Tällä matkalla sain paljon tietoa politiikasta ja Israelin historiasta. Se oli mielenkiintoista ja opettavaista.

Matti ja Eija: Hyvien oppaiden matkassa oppii aina uutta. Vaikka paljon oli ennestään tuttua, saatiin tällä matkalla myös mukavasti uutta tietoa.

Muuttuiko ajatuksesi Israelista ja juutalaisista tämän matkan aikana tai sen seurauksena? Entä arabeista (palestiinalaisista)?

Mirka: Kyllä. Nyt Israel elää minun sydämessä ja oli mielenkiintoista nähdä tämä maa missä Jeesus eli ja halusin ymmärrystä miksi tämä kansa on niin tärkeä ja rakas Jeesukselle. Uskon, että ajan kanssa se avautuu vielä lisää. Ja sain paljon uutta tietoa juutalaisista ja arabeista.

Matti ja Eija: Ei muuttunut kummankaan osalta.

Oliko matkalla hengellinen vaikutus? Tai Raamatunlukuun?

Mirka: Kyllä. Sen vaikutus elää sydämessä ja Raamattua on nyt mielenkiintoista lukea, kun on jonkinlaista perspektiiviä Israelista ja sen paikoista.

Matti ja Eija: Matkan hyviin vaikutuksiin kuului sekin, että arjesta irtaantuneena ajatukset pääsivät usein pintaa syvemmälle, pohtimaan elämän peruskysymyksiä ja Jumalan antamien lahjojen soveltamista omaan elämään. Tästä seurasi lisääntynyt luottamus siihen, että elämä on Jumalan hyvässä käsissä, vaikka nyt moni asia on kesken.

Mitä sanoisit ihmiselle, joka miettii kannattaako lähteä Israeliin?

Mirka: Ehdottomasti kannattaa lähteä Israelissa käymään.

Matti ja Eija: Kannattaa lähteä! Sieltä löytyy varmasti jokaiselle jotain merkittävää. Siksi on hyvä miettiä, mitkä voisivat olla oman mielenkiinnon kohteita ja valita matka osittain sillä perusteella.

Miksi Israel on meille kristityille tärkeä?

Mirka: Jeesus eli ja vaikutti Israelissa. Sieltä lähti evankeliumi maailmalle. Raamatussa Israel on tärkeä ja se on Jumalan kansa. Sillä on iso merkitys. Emme ehkä näe vielä kokonaisuutta, mutta se on merkittävä paikka, ja se on jatkuvasti taistelujen tantereella. Israel tarvitsee rukousta ja kristittyjen yhteyttä.

Jerusalemmin vanhaa kaupunkia.

Siilo, Liiton arkin säilytyspaikka.

Matti ja Eija: Israelin kautta Jumala on toteuttanut koko ihmiskuntaa koskevan suunnitelmansa ja toteuttaa edelleen. Mielenkiintoisia asioita on tapahtumassa.

Erja ja Joshua Aaron Poriassa.

Mezuzim Golanilla.

Sanan selitys - Ilo

Kalevi Lehtinen vieraili aikoinaan koululuokassa. Hän kertoi Jeesuksesta koululaisille ja kysyi, että mikä onkaan se kolmikirjaiminen sana, josta kristityn tunnistaa? Eräs poika viittasi innokkaasti ja vastasi: Älä! ...niinpä niin, siitä meidät varmasti paremmin tunnistaa kuin ilosta.

Mutta mitä Raamattu kertoo ilosta? Ilo on asia, josta Raamattu puhuu yllättävän paljon. Joku on laskenut, että Raamatussa on n. 800 kertaa kehoitus iloon ja riemuun, en ole kyllä itse tarkistanut pitääkö tämä paikkansa. Mutta omakoh-taisestikin olen huomioinut, että varsin paljon siellä puhutaan ilosta ja myös hyvin yllättävissä yhteyksissäkin.

”Mutta pitihän nyt riemuja ja iloi-ta, sillä tämä sinun veljesi oli kuol-lut ja virkosi eloon, hän oli kadon-nut ja on jälleen löytynyt.” (Luuk. 15:32) Taivaassa iloitaan aina, kun yksikin ihminen löytää takaisin Jumalan yhteyteen.

”Iloitkaa aina Herrassa! Sanon vie-lä kerran: iloitkaa! Tulkoon teidän lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon. Herra on jo lähellä. Älkää olko mistään huolissanne, vaan saattakaa aina se, mitä tarvitsette, rukoillen, anoen ja kiittäen Juma-lan tietoon. Silloin Jumalan rauha, joka ylittää kaiken ymmärryksen, varjelee teidän sydämenne ja aja-tuksenne, niin että pysytte Kris-tuksessa Jeesuksessa.” (Fil 3:4-7) William Hoven antaa tähän hyvän näkökulman: Ilo ei ole ongelmatoimuutta, vaan Kristuksen läsnä-oloa niissä.

Suru ja ilo voivat näyttää vasta-kohdilta ihmisen elämässä, suru on tunne, jota ei pidä syrjäyttää sanomalla, että iloitkaa aina Her-rassa. Ei Raamatussa Room.12:15. turhaan sanota, että *”iloitkaa iloit-sevien kanssa, itkekää itkevien kanssa.”* Mutta on hyvä tietää, että surunkin keskellä voi omistaa ilon, ilon siitä, että meidän ei tarvitse kantaa kuormiamme yksin: Jeesus on luvannut kulkea kanssamme jo-kaisena päivänä ja jokaisena het-kenä.

Joh.15:11. *”Tämän minä olen teille puhunut, että minun iloni olisi teis-sä ja teidän ilonne tulisi täydelli-seksi.”* Ilon lähteet ovat Jumalassa.

Room.15:13. *”Mutta toivon Jumala täyttäköön teidät kaikella ilolla ja rauhalla uskossa, niin että teillä olisi runsas toivo Pyhän Hengen voiman kautta.”*

Tätä me saamme pyytää, iloa toi-voa ja rauhaa Jumalalta, joka on myös runsas antaja! ilo on voima, joka Jumalalta saatuna muuttaa elämää. Ilo on Pyhän Hengen he-delmä. Yhtä lailla Raamattu pal-jastaa ilossa olevan erilaisuuksia, vaihtelevaisuuksia, asteita. *”Minun iloni on nyt tullut täydelliseksi.”* - Kuka tämän sanoi? Jeesus! (Joh. 3:29)

Kun Daavid ei totellut, hän menetti Herran ilon. Sitä iloa ei voida saa-da takaisin kuin parannuksen teon kautta. Niin hän rukoili: *”Pese mi-nut puhtaaksi rikoksestani, puhdis-ta minut synnistäni. Sillä minä tun-nen rikokseni, ja minun syntini on aina minun edessäni.”* (Ps.51:4-5) Daavid myöskin rukoili, että saisi jälleen sen, minkä oli kadottanut: *”Anna minulle jälleen pelastuksen ilo.”*

Puhdas omatunto tuo sydämeen ilon, pelastuksen ilon! *Häntä te rakastatte, vaikka ette ole häntä nähneet, häneen te uskotte, vaikka ette häntä nyt näe, ja te riemuitsette sanoin kuvaamattoman, kirkastuneen ilon vallassa, sillä te saavutatte uskon päämäärän, sie-lujen pelastuksen.* (1 Piet.1:8-9)

Erja Kalpio

Lämminhenkinen miestapahtuma Ylistarossa

Parisataa miestä oli koolla lauantaina 25.1. Ylistaron kirkossa mieltämyksessä miehenä olemiseen liittyviä teemoja. Tapahtuman järjesti ELY yhdessä Seinäjoen seurakunnan kanssa. Otsikon Voimakas, heikko mies ilmaisemaa aihepiiriä käsiteltiin avoimesti ja henkilökohtaisella otteella. Rovasti **Markku Toivio** ja hiippakuntasihteeri, kenttärhovasti evp. **Jukka Helin** lähestyivät teemaa omista kokemuksistaan käsin. Samoin teki myös **Jukka Salminen** laulujensa ja niitä taustoittavien kertomustensa kautta. Tilaisuuden juonsi pastori **Tapio Hirvilampi**, joka myös toimi ehtoollishetken liturgina kahvitunnin jälkeen.

Kuulijoita saattoi ehkä yllättää se vilpittömyys ja avoimuus, jolla puhujat avasivat oman elämänsä henkilökohtaisia ja varmaan hämmäntäviäkin tuntojaan. Eihän sellainen puhe voi olla koskettamatta! Teeman käsittelyn osalta he onnistuivat ilmaisemaan olennaisen: Kohtaamalla oman heikkoutemme löydämme kohdan, jossa kykenemme ottamaan vastaan voimaa Jumalalta. Kirkossa oli aistittavissa epätavallista yhteenkuuluvuuden tuntua ja läheisyyttä.

Ehtoollishetken saarnassaan **Harri Kihalampi** kuvasi sitä voimaa, joka kätkeytyy aitoon kohtaamiseen. Samarialaisen naisen kohtaamisessa Jeesus osoitti myötätuntoa ja hyvyyttä tavalla, joka muutti naisen käsityksen itsestään ja elämästään. Aito hyvyyden voima voi kukoistaa keskellä meidän kaikkien inhimillisestä heikkoudestamme huolimatta.

Teksti: Harri Kihalampi
Kuvat: Hannu Kivisaari

Raavaat miehet ja kanttori Päivi Kankainen-Martikainen. Kuva Kimmo Niskala.

Kutsu toivoon

Tässä Efesolaiskirjeen katkelmassa (1:15-23) Paavalin keskeinen viesti maailmanlaajuiselle kirkolle on kristillinen toivo. Tuomiolla ei ole viimeistä sanaa, jos uskossa turvaudumme Jeesukseen Kristukseen. Usko Herraan Jeesukseen, keskinäinen rakkaus kaikkia pyhiä kohtaan ja elävä toivo olivat jo alkuseurakunnan tuntomerkkejä.

Paavali kertoo muistaneensa efesolaisia rukouksessaan. Keskeinen sisältö on pyyntö, että Jumala antaisi viisauden ja näkemisen Hengen, joka tekee mahdolliseksi Jumalan todellisen tuntemisen ja hänen suurten tekojensa ymmärtämisen. Emmehän me voi järjellisillä päätelyillämme tai ymmärryksellämme tajuta Jumalan tekoja, vaan tarvitsemme hengellisen ymmärryksen.

Tekstissämme Paavali vyöryttääkin eteemme suuria ajatuksia, me tarvitsemme uudenlaista näkemistä. Paavali sanookin rukoilleensa, että Jumala valaisisi sisäiset silmämme näkemään. Sitten hän selittää mitä näkemään, millaiseen toivoon hän on meidät kutsunut, miten äärettömän rikkaan perintöosan hän meille antaa ja miten mittaamaton on hänen voimansa, joka vaikuttaa meissä uskovissa.

Paavali ei kuvaa kristillistä toivoa passiivisena odottamisena vaan oikeana asennoitumisena elämään. Kristittyjen lopullinen päämäärä on vielä edessäpäin, se toteutuu vasta kaiken täyttymyksenä, mutta toisaalta se on jo läsnä, koska se on ennakoivasti koettavissa seurakunnassa.

Paavali ei tässä selitä tarkemmin viimeisiä tapahtumia, mutta kristillisen toivon näköalat ovat keskeisesti esillä. Kristitty saa jo ennakoivasti esimakua tulevasta kirkkaudesta Pyhän Hengen lahjojen ja seurakunnan jäsenyyden muodossa.

Kristus on seurakunnan pää, mutta toisaalta hän on myös koko maailmankaikkeuden Herra, ylemmänä kaikkia voimia, valtoja ja mahteja. Paavalin opetus kristillisestä toivosta on hyvin rohkea, suorastaan radikaali. Toivo on koko maailmaa koskeva. Pääpaino on siinä, mitä on tapahtunut: Kristus on ylösnoussut ja taivaaseen korotettu.

Tässä Efesolaiskirjeen katkelmassa Paavali kutsuu efesolaisia hengelliseen kasvuun. Kyllä he olivat varmaan jo aikaisemminkin kuulleet evankeliumin sanoman. Ehkä Paavali haluaa vielä painottaa sitä, että seurakuntalaiset oppisivat tuntemaan Kristuksen henkilökohtaisena Vapahtajanaan.

Hengelliseen kasvuun me tarvitsemme sisäisten silmiemme näkökykyä, että ymmärrys elävän toivon olemuksesta paljastuisi kaikessa rikkaudessaan. Se auttaa meitä tuntemaan yhä syvällisemmin Kristuksen, hänen mahdollisuutensa, voimansa ja sen elävän toivon sisällön mistä Paavali puhuu.

Opetuslapsina meidänkin tavoitteeksemme on asetettu oppia tuntemaan itse Kristukseen sisältyvät rikkaudet yhä syvemmin.

Paavali ei tyytynyt rukoilemaan vain sitä, että kristityt oppisivat ymmärtämään kristillisen toivon. Hän pyysi sellaista sisäisten silmien näkökykyä, että ymmärrys elävän toivon olemuksesta paljastuisi kaikessa rikkaudessaan. Sitä me hengelliseen kasvuun tarvitsemme. Mitä syvemmin ymmärrämme tämän toivon olemuksen, sitä enemmän avautuu myös voimavaroja elämän koettelemuksien kestämiseen.

Tähän kasvuun meidät on jo kasteessa kutsuttu. Tämä kasvu on monien kohdalla ehkä alkanut jo varhain lapsuudessa tai nuoruudessa. Joillakin myöhemmin. Saamme luottaa siihen että kerran toivomme saa täyttymyksen Jumalan valtakunnassa.

Minulle henkilökohtaisesti on merkinnyt paljon toivon näköala, mikä avautui tammikuussa vuonna 1963 isäni kuoleman jälkeen. Ensimmäinen syksy teologian opiskelua Helsingissä oli silloin takana. Joululomalla valmistelin äidin kanssa isäni 70 v. syntymäpäivää. Kesken leipomisen mieleeni iski voimakkaana ajatus: tuleekohan juhlista hautajaiset? Nousin huoneeseeni yläkertaan itkemään ja hetken kuluttua tulin takaisin jatkamaan leipomista.

Äitini kävi kutsumassa talo talolta koko kylän väen isäni juhliin ja minä palasin takaisin Helsinkiin opintojeni pariin. Kolme päivää ennen syntymäpäivää sain puhelinoiton serkultani. Isäni oli kuollut. Seuraavana aamuna lähdin varhain lentokoneella takaisin kotiin.

Kevätmatka kauniiseen Englantiin 29.4.-4.5.2020

Matkalla kyynleet valuivat ja itkin isän ikävää. Hänen syntymäpäiväjuhlaa ei tullutkaan. Ehkä isäni aavisteli kuolemansa olevan lähellä, kun hän oli pyytänyt äitiä huolehtimaan, että en jättäisi opintojani kesken.

Hautajaisten jälkeen palattuani Helsinkiin näin hyvin voimakkaan unen. Unessa muistin isäni kuolleen. Astuin suureen tupaan. Katselin ympärilleni, näin huoneen etuosassa parit, jolla joku lepäsi valkoisella lakanalla peitettynä. Hiivin hiljaa parien luo. Valkoinen lakana avautui, näin isäni kirkkaat, hymyilevät kasvot. Hän nousi istumaan ja sanoi: *"Eila, sinäkö siihen tulit? Minä olen matkalla taivaaseen, sitten meidän ei tarvitse koskaan erota."*

Sanat lohduttivat minua ja antoivat voimaa. Toivon näköala avautui ja uskon, että kerran taivaan kirkkaudessa saamme olla yhdessä rakkaittemme kanssa.

Marja-Terttu Tolamo kuvaa runossaan oven avautumista ikuisuuteen näin: *"On vajaa laannut ja laulu taivaan kuin kaiku kantautuu ajan vaivaan. On rauha sielulla vertaa vailla. Maan lapsi käydä saa taivaan mailla."* Silloin kaikki on täydellistä, ollaan Jumalan luona kotona.

Eila Ahonen

Englannissa, Cambridgen kuuluisan yliopisto-kaupungin luoteispuolella sijaitsee vanha pikkukaupunki nimeltään Ely (lausutaan: iili). Siellä on sijainnut luostari, joka perustettiin jo vuonna 630. Luostaria ei enää ole, mutta sen sijaan siltä paikalta löytyy upea tuomiokirkko, jota alettiin rakentaa vuonna 1083.

Vapun tienoilla Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry tekee matkan Elyyn. Lennot Lontooseen Finnairin koneella: lähtö Helsingistä keskiviikkona 29.4. klo 11.40 ja paluulehto maanantaina 4.5 klo 16.10. Majoitus on kahden hengen huoneissa Ibis-hotellissa Cambridgessa.

Elyn tuomiokirkon ja kaupungin lisäksi tutustumme Cambridgeen ja St Ives'iin, käymme herraskartanossa (Audley End House), vierailimme muissa kiinnostavissa historiallisissa ja kulttuurikohteissa, sekä pistäydymme viehättävässä luontokohteessa. Tutustumme alueen kirkolliseen elämään ja osallistumme jumalanpalvelukseen sunnuntaina ja koemme upean Evensongin eli laulettuun iltahartauden kuuluisassa Kings Collegen kappelissa Cambridgessa.

Matkan hinta: 1260,-

Matkan hintaan sisältyvät

- Finnairin lennot Helsinki-Lontoo-Helsinki turistiluokassa
- lentolippuihin liittyvät lentokenttäverot, matkustajamaksut sekä polttoainelisämaksu
- matkatavarat lennoilla (1x 23kg ruumaan ja 1x 8kg matkustamoon/hlö)
- 5 yön majoitus jaetussa 2 hengen huoneessa
- hotelliaamiainen päivittäin
- matkaohjelman mukaiset ateriat
- matkaohjelmassa mainitut retket
- opaspalvelut
 - 29.4. sekä 1.-2.5. suomenkielinen opas
 - 30.4. ja 3.5. englanninkielinen opas, tulkkaus tilanteen mukaan
 - 4.5. ei opaspalveluja

Tiedustelut ja matkalle ilmoittautumiset viim. 21.2.2020:

Harri Kuhalampi p. 040 585 6695 tai
harri.kuhalampi@evankeliset.net

Tapahtumakalenteri

Rukoilemme siunausta järjestettävälle tapahtumille

Elyn raamattuhetket klo 14 Hämeenlinnassa keskus-srktalon Valon salissa. Kokoonnumme joka toinen torstai (parittomat viikot, 13.2., 27.2., 12.3., 26.3. jne.). Vetäjänä Pentti Nurminen. Tervetuloa

Helmikuussa

Ke 12.2. Jalasjärvi, srk-talo, klo 12.30 Siionin kannel -laulajaiset, Miko-Matti Rinta-Harri, srkn pappi.

- **Kokkola**, Kaarlelan srk-talo, klo 13.30 Päiväkahvitilaisuus. Lauletaan Siionin kannelta ja kahvitellaan yhdessä. K-P tiimin kokous tilaisuuden jälkeen, Satu Kivisaari.

- **Ruokolahti**, srk-talo, klo 18 Raamattuluento, Erja Kalpio, aiheena Lähetettyä palvelemaan.

To 13.2. Kauhajoki, klo 13 Jumalan valitut -raamattuluento, "Mooses", Pekka Kiviranta, Ilkka Tuikkala.

- **Lapua**, Lakaluoma (Teikarintie), klo 18 Ystävänäpäivän aattoseurat Kivisaarella, Tarja Takala-Luostarinen, Ulla Latomäki, Anneli Lähdesmäki, musiikissa Sofia Kivisaari.

- **Sulkava**, srk-talo, klo 18 Raamattuluento, Erja Kalpio.

Su 16.2. Lammi, kirkko, klo 10 alk. Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Harri Kuhlampi. Kirkkokahvit ja Siionin kannel -seurat.

- **Lemi**, kirkko, klo 10 alk. Elyn kirkkopyhä, saarna Erja Kalpio.

- **Peräseinäjoki**, kirkko, klo 10 alk. Elyn kirkkopyhä, saarna Aulis Harju. Kirkkokahvit ja Auloksen terveiset Murmanskin kirkon vihkiäisjuhlasta.

- **Ylihärmä**, kirkko, klo 10 alk. Elyn kirkkopyhä, saarna Satu Kivisaari, lit. Anssi Massinen, kanttori Silvia Kaljurand. Kirkkokahvit ja runoesitys Maria, valittu joukossa vaimojen; Anneli Lähdesmäki, Ulla Latomäki, Satu Kivisaari, musiikissa Sini Koski. Laulua Katariina Koivusalo, Eija Korpi.

Ma 17.2. Kokkola (Läntinen Kirkkokatu 19), klo 10-14 Lähetyssoppi.

Ti 18.2. Forssa, Ystävän kammari (Hämeentie 5) klo 13.30 Siionin kannel -seurat.

- **Juva**, srk-talo, klo 18 Raamattuluento, Erja Kalpio.

- **Salo**, Salotto (Kirkkokatu 5), klo 18 Siionin kannel -seurat, Pekka Kiviranta.

Ke 19.2. Ruokolahti, srk-talo, klo 18 Raamattuluento, Erja Kalpio, aiheena Rukouksen salaisuus.

To 20.2. Alavus (Järviluomantie 7), klo 13 Hyvässä seurassa -hetki, mukana Satu Kivisaari ja Aulis Harju. Terveiset Murmanskin kirkon vihkiäisjuhlasta.

Su 23.2. Tampere, Aleksanterin kirkko, Krypta, klo 11.30 Messu, kirkkokahvit ja raamattuhetki, aiheena Mooses.

- **Hyvinkää**, Kytäjän kirkko (Palkk sillantie 11), klo 13 Messu, srkn pappi. Sivusalissa kirkkokahvit ja Siionin kannel -seurat, Kosti Kallio.

- **Laukaa**, Toivonkeidas (Laukaantie 12), klo 17 Erja Kalpio vieraillee.

- **Tampere**, Kaukajärven srk-koti, klo 17 Laula kanssamme Siionin kannel -seurat, Aaro Eerola, Juhani Kärkkäinen.

Ma 24.2. Kurikka, srk-keskus, klo 13 Siionin kannel -seurat. Aulis Harju tuo terveisiä Murmanskin kirkon vihkiäisistä. Musiikissa Maarit ja Pekka Rautanen.

To 27.2. Hamina, Skippari (Rautatienkatu 5), klo 18 Hyvässä seurassa -ilta. Hyvässä seurassa: Saara - vaimo ja äiti, usko koetuksella - Pekka Kiviranta.

- **Savonlinna**, vapaasrk (Olavinkatu 40), klo 18 Israel-rukousilta, Erja Kalpio.

La 29.2. Vihti, Nummela, srk-keskus (Kappelitie 5), klo 18 Majatalo-ilta, Erja Kalpio vieraillee.

Maaliskuussa

Su 1.3. Helsinki, Puistolan kirkko (Tenavatie 4), klo 10 alk. Elyn kirkkopyhä, saarna Erja Kalpio, Markku Arola, Taru Hämäläinen. Elyn kahvit ja Siionin kannel -lauluhetki.

Ilmoita

Tapahtumailmoitukset
seuraavaan Elysanomiin
ely@evangeliset.net
tai p. 040 415 9416

(myös tekstiviestein)

12.3.2020 mennessä, kiitos.

Pääsiäisen Valo ilmestyy
viikolla 15.

Katso päivitetty tapahtumatiedot
www.evangeliset.net/kalenteri

- **Jokioinen**, kirkko, klo 10 alk. Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Harri Kuhlampi. Kirkkokahvit ja Siionin kannel -seurat.

- **Kouvola**, keskuskirkko ja srk-keskus, klo 10 alk. Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Pekka Kiviranta, lit. Kaija-Liisa Lindberg, kanttori Ritva-Liisa Marttila. Kirkkokahvit ja Siionin kannel -laulutilaisuus, Rasilainen, Kiviranta.

- **Vimpeli**, klo 10 alk. Elyn kirkkopyhä, saarna Aulis Harju. Seuroissa Satu Kivisaari, Harju.

Ma 2.3. Hyvinkää, srk-keskus, klo 18.30 Israel-ilta, Erja Kalpio.

Ti 3.3. Riihimäki, Kirkkopuiston srk-koti, klo 13 Siionin kannel -laulu-seurat, Tuula Sääksi.

Ke 4.3. Ylistaro, srk-talo, klo 18.30 Siionin kannel -lauluseurat, Minna Lainimo, Satu Kivisaari, Ilosanoma-lapsikuoro, kanttori Hanna Petäjä.

Su 8.3. Virrat, kirkko, klo 10 alk. Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Harri Kuhlampi, Seinäjärven kuoro joht. Jouko Palomäki. Kirkkokahvit ja Siionin kannel -seurat.

Ma 9.3. Kurikka, srk-keskus, klo 13 Siionin kannel -seurat, Raimo ja Mirja Mäki, musiikissa Maarit ja Pekka Rautanen.

- **Kouvola**, srk-keskus, klo 14 Lähetyspiiri, Annikki ja Paavo Erelä.

Ke 11.3. Kokkola, Kaarlelan srk-koti, klo 13.30 Päiväkahvitilaisuus. Lauletaan Siionin kannelta ja kaffitellaan yhdessä.

To 12.3. Kauhajoki, klo 13 Jumalan valitut -raamattuluento, "Daavid", Kari Lähdesmäki, Ilkka Tuikkala, Sirpa Keski-Antila.

- **Lapua**, srk-talo, klo 18 Lähetysseurat, Heli Pääkkönen, Satu Kivisaari, Ulla Latomäki.

- **Sulkava**, srk-talo, klo 18 Raamattuluento, Erja Kalpio.

Su 15.3. Hauho, kirkko, klo 10 alk. Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Harri Kuhalampi. Kirkkokahvit ja Siionin kannel -seurat.

- **Sulkava**, srk-talo, klo 10 alk. Elyn kirkkopyhä, saarna Erja Kalpio. Kirkkokahvitilaisuus, Kalpio.

Ti 17.3. Juva, srk-talo, Raamattuluento, Erja Kalpio.

- **Keuruu**, srk-talo, klo 13 Siionin kannel -lauluseurat, Pekka ja Kerttu Lavaste, Satu Kivisaari, Antti Roikola.

- **Forssa**, Ystävän kammari (Hämeentie 5), klo 13.30 Siionin kannel -seurat, Antero Rasilainen.

- **Salo**, Salotto (Kirkkokatu 5), klo 18 Siionin kannel -seurat, TM Tero Vaarna.

Ke 18.3. Kokkola, klo 10-14 Lähetysseppi (Läntinen Kirkkokatu 19).

- **Jalasjärvi**, srk-talo, klo 12.30 Siionin kannel -lauluseurat, Jani Latva-Nikkola, Mikko-Matti Rinta-Harri.

La 21.3. Vaajakoski, Baptistikirkko (Savonmäentie 14), klo 13 Israel-ilta-päivä, Erja Kalpio.

Su 22.3. Alavus, kirkko ja srk-talo, klo 10 alk. Elyn ja Sansan yhteinen naistenpäivä. Messu, ruokailu ja naisten tapahtuma, Mervi Viuhko ja Satu Kivisaari.

- **Hämeenlinna**, klo 10 alk. Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Antero Rasilainen. Siionin kannel -seurat, Reijo Sillanpää, Rasilainen.

- **Tampere**, Aleksanterin kirkko, klo 10 Messu, saarna Harri Kuhalampi. Kirkkokahvit ja raamattuhetki, aiheena Maria.

- **Hyvinkää**, Vanha kirkko, klo 18 Sanan ja laulun ilta, Pekka Kiviranta, srkn pappi, juontaja Mika Viitanen.

Ma 23.3. Kurikka, srk-keskus, klo 13 Siionin kannel -seurat, Sirpa Keski-Antila.

Ti 24.3. Savonlinna, srk-keskuksen kappelikahvio, klo 17 Raamattuluento, Erja Kalpio.

To 26.3. Hamina, Skippari (Rautatienkatu 5), klo 18 Hyvässä seurassa -ilta. Hyvässä seurassa: Aaron - Moosesin "heikko" veli - Anita Venäläinen.

La-Su 28-29.3. Seinäjoki, Lakeuden Risti ja srk-keskus, Elyn vuosijuhla ja vuosikokous. Ks. ohjelma s. 9.

Huhtikuussa

Ke 1.4. Kokkola, Kaarlelan srk-koti, klo 13.30 Päiväkahvitilaisuus. Lauletaan yhdessä Siionin kannelta ja kahvitellaan.

Ma 6.4. Kurikka, srk-keskus, klo 13 Laulaen pääsiäiseen -tilaisuus, Harri Kuhalampi, Sirpa Keski-Antila.

- **Jalasjärvi**, klo 19 Hiljaisen viikon iltakirkko, Harri Kuhalampi.

Ti 7.4. Riihimäki, Kirkkopuiston srk-koti, klo 13 Siionin kannel -lauluseurat, Kosti Kallio (ent. Japanin lähettilä).

- **Alahärmä**, kirkko, klo 19 Maria, valittu joukossa vaimojen -runoja ja Raamatun tekstejä; Anneli Lähdesmäki, Ulla Latomäki, Satu Kivisaari, musiikissa Sini Koski.

Ke 8.4. Alahärmä, Hakolan koulu, klo 9 Laula kanssain -tilaisuus, Miia Antila, Satu Kivisaari.

- **Alahärmä**, Voltin koulu, klo 12 Laula kanssain -tilaisuus, Miia Antila, Satu Kivisaari.

- **Kuortane**, klo 19 Maria, valittu joukossa vaimojen -runoja ja Raamatun tekstejä; Anneli Lähdesmäki, Ulla Latomäki, Satu Kivisaari, musiikissa Sini Koski, juonto Harri Kuhalampi.

To 9.4. Lapua, Tiistenjoki, klo 10 Laulaen pääsiäiseen -kirkko, Ulla Latomäki, Mervi Ylinen, kanttori, Tiistenjoen koululaiset.

- **Alahärmä**, kirkko, klo 11.30 Laula kanssain -tilaisuus, Miia Antila, Satu Kivisaari, Aki Paavola.

Pe 10.4. Hamina, Ristinjuhla, klo 10 jumalanpalvelus Johanneksen kirkossa, ristinjuhla Simeon-salissa.

- **Seinäjoki**, srk-keskus, klo 13 maak. Ristinjuhla, Jani Latva-Nikkola, Anna Saaristo, Harri Kuhalampi, juonto ja laulu Paavo Kujala, runonlausuntaa Irja Forss.

Retki kesäjuhlille Riihimäelle 6.-7.6. Linja-autoreitti: Kurikan srk-keskus, Seinäjoki Lakeuden ristin P-paikka, Jalasjärvi Jalastuuli, Pirkkala Abc, Riihimäki. Lähtö Kurikasta klo 06.00. Majoitus: Teatterihotelli Riihimäki. **Lisätiedot ja ilmoittautumiset (27.4. mennessä) Satu Kivisaari** p. 050 563 6079 tai satu.kivisaari@evangeliset.net

Aarrearkku 10v

Kaikenikäisten Aarrearkku-leiri isovanhemmille ja lapsenlapsille

Karstulan Ev. Opistolla 23.-25.6.2020

Aarrearkkuleirillä tutkitaan Raamattua, seikkaillaan luonnossa ja etsitään aarteita yhdessä isovanhempien kanssa. Melontaa ja kalastusta voi kokeilla Päälinjärven rannalla, joka on kaunis järvi Karstulan sydämessä. Tietenkin Aarrearkkuleirillä myös leikitään ja askarrellaan. Aamu- ja iltahartauksissa pääsemme tutustumaan rukouksen maailmaan. Myös varummut ja -paapat ovat lämpimästi tervetulleita! Leirillä majoitumme täysihoidossa siisteissä, hyvätasoisissa asunoloissa keskellä kaunista keskisuomalaista luontoa.

Hinta: aikuinen 110 €, 6-12v. 90 €, alle 6v. 70 €, sisaralennus 10 % kurssin hinnasta. Hinta sisältää majoituksen liinavaatteineen ti-to, leiriohjelman ja materiaalit sekä ruokailut ja saunomiset.

Tiedustelut ja ilmoittautuminen:

Satu Kivisaari, aluejohtaja Ely
satu.kivisaari@evangeliset.net
p. 050 563 6079

Karstulan Evankelinen Opisto
kansanopisto@keokarstula.fi
p. 014 5252 200

*Niin Herra, aina uudelleen
varjelet uuteen kevääseen
siemenen hangen alla.
Se elää yössä, haudassaan,
aurion kutsun kuullessaan
se nousee versomalla.*

*On vaatteenas valkeus.
Myös revontulten loimotus,
yötaivas kertoo siitä.
Vaan ole itse, Herramme,
palava lyhty yössämme,
muu valkeus ei riitä.*

Sakari Topelius